

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.јуна 2013. године

Да констатујемо да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници Матовић и Радоњићи,
- **браниоци:** Ђорђевић, Крстић, Борковић, Стругар, Шћепановић, Плазинић који мења адв. Брадића, Палибрк који мења Бобота.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Бобота, Горана Петронијевића, Огњена Радића, само да видим још неког је ли мењам, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Петронијевића, Радића.

Не чујем Вас зато што тужилац галами. Кажите господине Палибрк.
АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Мењам колегу Огњена Радића, мењам Горана Петронијевића, мењам Крсту Бобота и то би било то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Перовића мења Шћепановић.
АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Адвокат Шћепановић мења Перовића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И сви оптужени су сагласни јер се смеју, а Плазинић.

- Па су онда ту Николић, Поповић, Момић, Булатовић, Богићевић, Мишић, Миладиновић, Видоје Корићанин, Вељко Корићанин, Сокић, Кастратовић и Брновић.
- Ту су и судски преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Па за овим претходно председник већа се уверава да ли је тужилац се припремио данас за претрес, тужиоче? У реду је, у реду је, да почнемо? Не, мислим шта галамите? Добро, тужилац је спреман, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Констатујем да је успостављена видеоконференцијска веза са Приштином. У просторијама ЕУЛЕКС-а се налази један од сведока, а за данас су позвани Фазли Хисени, Хајрије Демаку, Фатон Демаку и Хазир Бериша.

Да ли може режија да нам да слику просторија ЕУЛЕКС-а.

Преводац ЕУЛЕКС-а: Молим Вас само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

Преводац ЕУЛЕКС-а: Ко ће бити први од сведока данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако они имају неку посебну жељу, ако не може Фазлија Хисени рецимо. У реду. Хоћете да нам се представите и да нам кажете да ли ћете Ви потврдити данас идентитет сведока.

Преводац ЕУЛЕКС-а: Свакако, ја сам преводац из ЕУЛЕКС-а, зовем се Насер Ђурка, ја ћу бити присутан овде током целог времена суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повуците се мало у Вашу десну страну да бисмо Вас видели, е тако, тако сад је боље. Ја Вас молим. Молим?

Преводац ЕУЛЕКС-а: Да ли је потребно да поновим још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није потребно, то смо евидентирали, узмете лична документа од сваког од сведока, и да прочитате њихов лични број, онда број тог документа и да наравно после овога данашњег суђења као и после свих ових претходних дана треба да нам се доставе подаци и потврда о идентитету сведока који су били у писменом облику, а сада кажем вам може Фазли Хисени на пример први.

Преводац ЕУЛЕКС-а: Ево сада долази за два, три минута. Још једно питање ко ће бити следећи ако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рецимо Авдуљ Хисени да би могли заједно да се врате кући.

Преводац ЕУЛЕКС-а: Сви су заједно дошли колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су заједно дошли, е онда значи уколико неко због болести или старости жели да буде први или има неке друге обавезе, онда можете њега да позовете.

Преводац ЕУЛЕКС-а: Добро, у реду ми ћемо то да средимо сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дobar дан, можете да нам се представите.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, да, обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците име Вашег оца.

Преводац ЕУЛЕКС-а: Ево сада ће још једном да понови ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи име и презиме и име оца?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Моје девојачко презиме јест Бајрактари, а мој отац се зове Шабани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, година рођења?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Рођена сам 1944. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Место Јошеница, општина Клина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које је Ваше пребивалиште, где живите?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Општина Пећ, село Захаћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја сам домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, осим што

морате да кажете све што знате, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење, да ли то разумете?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ова упозорења ако се односе на оно што се догодило мом сину, ја ћу говорити, а говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И пре давања исказа се полаже заклетва, па ћете Ви понављати за мном: заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да о свему што будем питана пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорићу истину.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: И ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву исказује:

Предложио је тужилац и предложио је пуномоћник оштећених да Вас данас позовемо на претрес и да Вас испитамо, реците ми шта се догодило Вашем сину, када је то било и да ли сте Ви присуствовали свему томе? Како се звао Ваш син, колико је имао година?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Мој син је имао 31 годину, они су нас натерали да будемо у једној колони и тако смо ишли до краја села и ту су узели мога сина. Да ли имам право сада да вам кажем како је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Јер ја никада нисам била пред судом тако да не знам како да се понашам. Они су њега, наредили њему да изађе из колоне и увели га у један аутобус и ту су га убили. Осталима су наређивали да пођу у правцу Албаније, а онда су рекли поново да се вратимо, издвојили су 17 младих људи, након кратког времена чули смо врисак и онда смо приметили да су они били као кад кокошкама откину главе. Страшно је било и недај боже да нека мајка види свога сина како сам ја видела, јер 17 људи бацити у неком каналу није то лака ствар. Када сам видела сина глава му је била испод и руке исто тако, и када сам хтела да га померим онда је дошао један Србин аутоматом, неки кажу да је пуцао, а ја апсолутно не знам, нисам свесна како сам изашла и како ме истерао отуд. То је било последњи пут када сам ја видела свога сина, и ја не знам уопште шта се догодило са њим и не знам где су му и кости сахрањене. Ја вас молим и прошло је 14 година, а ја већ 14 година непрестано плачем и не знам где ми је син, не зна жена где јој је супруг, а не зна супруг где му је жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како се звао Ваш син?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Он се звао Шпенд. Шпенд Хисени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Вама, о ком датуму Ви причате?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Сада 14. маја дакле ове године напунило се 14 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли су Вама сродници Бајруш Хисени, Исмет Хисени, Наим Хисени, Сабит Хисени и Агим Хисени?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: То су сви синови мојих девера, један од њих је био јединац, то су сви из једне породице и шесторица су убијена истога дана, пет од њих је пронађено, али мој син никада није пронађен. Моја жеља је као мајка да зна где јој је син, где јој је сахрањен, то вас молим ако је могуће да настојите да се ти посмртни остаци нађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам како сте се Ви нашли у тој колони уопште када је Ваш син одвојен са тим мушкарцима, како је дошло до тога да се нађете у колони?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Они су нас извели из наших кућа, ми смо те куће купили били од Срба, било је и осталих сељана чије су куће гореле, онда су нас, нам рекли да улазимо у једну колону, у тој колони онда су нам рекли да се попнемо по камионима, неки мушкарци су се сакрили по жбуњевима и када су приметили да горе неке куће, неки комшија, мислили су да горе наше куће и када су нас приметили били су сретни. Онда су нас поделили на три места, на три групе Долина једна група, Ругова једна група и ми једна група. Када смо стигли код тог канала онда су ту нас зауставили, а неке од нас су водили до «Заставе», онда су нас водили до Новог Села и рекли су нам да ћемо поћи за Албанију. Из те колоне неке су тукли, мени стварно није јасно какви су то људи, како су поступали према нашој деци. Отуд су нас вратили ми смо се понадали да ћемо наћи синове, међутим шта да видите када смо се приближили каналу сви су били обезглављени, мој муж је радио у просвети и од 1981. године је био прогоњен, онако како сам их видела ја не знам ни како сам изашла отуд. Од те муке што сам видела, ја стварно ништа нисам ни чула. Чим смо изашли отуд тако вриштући вратили смо се кући, неко својој кући, неко другој, само ми знамо како смо се вратили. Недај боже то што се догодило ја стварно немам ни речи како да вам објасним како су поступали према тим младим људима, према старцима и према другим људима то је страшно. Нашли смо посмртне остатке мога девера, али мога сина не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте Ви настојали да преузмете тело и да сами обавите сахрану?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Наравно ми смо и дали крв да се ради анализе, стално смо тражили, три, четири пута су дошли кући и узели нам крв, али ништа нема од тога. Ја иако сам старица пуна срца идем и трагам за својим сином и деца питају где нам је отац, моја је жеља да га пронађем. У најмању руку бар да нађемо његове посмртне остатке, кости, па и деца да знају где су сахрањене кости њиховог оца. Ја стварно сада не могу да разумем да неки поново траже да дођу код нас и да живе заједно са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми тада, да ли сте покушавали да преузмете тело из канала и да га однесете и да сахраните?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Мислите да преузмем тело мога сина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада тога дана када сте га видели.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Па нису нам дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате до када је то тело било ту у каналу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Када смо ту стигли прво је ушао мој супруг, па девер, онда сам и ја ушла и нисам изашла око пола сата, али је било њих је доста ту око тог канала, ја не знам уопште како су ме извели напоље. Ја сам само по коси препознала и по јакни, када сам изашла како си их даље, како су даље пренели тела ја стварно не знам, имам и трему можда, не могу ни да причам нормално, али да ли су они сутрадан пренели тела ми више нисмо се приближили том каналу нити знамо шта се са њима догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас нико више није ишао до тог канала, то вече или сутрадан или тако, не.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Тамо где су убијени мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Сутрадан да ли је неко ишао да провери да ли су ту тела и тако?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, ми нисмо смели јер било је место опкољено и нико није смео да се приближи том месту, јер ко би ишао близу тог места био би убијен, ми смо доста далеко стајали од тога, неко сутрадан је отишао и видео је, гледао је али нису ништа нашли јер су их однели. Приметила сам крв на том зиду, а од мог девера син видео сам како му је крв ишла кроз уста, тако да није нико смео да се приближи том месту. Неки из комшилука објавио неке вести да су сутрадан однели тела, али где су однели нико није знао, а ја мислим да управо те наше комшије су учинили то дело, то је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми у то доба кажете Ваш син је имао 31 годину, је ли он имао породицу? Је ли имао децу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, имао је двоје деце, имао је ћерку и сина, имао је и жену, а и дан данас жена је ту и његова деца, и син и ћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су ти људи који су одвојили мушкарце, били у униформама и у каквим или су били у цивилу?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Она мисли да Ви питате, госпођо судија, она мисли да Ви питате како је био обучен њен син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли ти војници, Срби, да ли су били у униформама или у цивилу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, били су униформама, били су умотани са неким марамама, они који су нас терали до тог места, водили до тог места сви су били у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје су биле униформе?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: То су биле војне униформе, прво су нас водили до српског гробља, ту је био један комшија звао се Милисав, сви ти војници су ушли и изашли тамо где је био, тамо су нам и узели вредне ствари, ствари од злата и друге ствари, мојој заови исто тако су скинули са цевом једне пушке тамо скинули су јој једну ствар коју је имала од злата, и рекли су нам све што имамо од драгоцености да скинемо и да стављамо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ту на том месту када су одвајали мушкарце, колико њих, да ли је неко, да ли су били у колима или су ишли пешице? Да ли су имали неки списак када су одвајали мушкарце?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Је ли тамо где су их водили да их стрељају или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ту код канала?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Код канала је главни пут који води према Пећи, ту се налази једна радионица за поправку возила, ту су им рекли да силазе са возила, онда су их...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас колико је било.... Кажите јој Гани да сачека. Колико је ту било људи у униформи код канала?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Било их је доста, ми смо страховали тако да ја нисам сада у стању ни да кажем колико их је било, тако да није ни постојала шанса да ми бројимо колико их је било, било је доста њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неки списак када су издвајали те мушкарце?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Извињавам се, добро ме упућујете то што треба да причам, био је један од њих који је био командир ту, он се шетао ту горе доле око колоне и он је наређивао да сиђе мој супруг и рекао је ако су на овој листи они ће бити спашени, ако су у овој листи неће бити, то се догодило управо поред тог канала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а откуд Ви знате да је он био командант?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Она је рекла име и презиме тога, али је тако изговорила да стварно нисам разумео.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Мени је познато да је он био командир полиције, полицијске станице и задње возило које је поправљао мој син, то је било његово возило. Дакле, реч је о Брновићу, то је било његово возило које је мој син задњи поправио, као задње возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваш син где је радио?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Он је био механичар, а радионицу имао је у нашем дворишту ту поред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви то тада сигурни да сте видели Брновића који има те спискове или сте касније чули да је он био ту?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, није то од неког него од мог супруга, он је сишао и питао га јер му је испричао како су отели тих 7 младића и он је рекао ако су на овој листи ја немам шта да радим са њима, ако нису они ће бити спашени. Тако је он рекао мом супругу, ту сам била ја и други су били ту поред. Ми смо се понадали да ће они бити спашени јер он је често долазио да поправља кола па смо се понадали да ће они бити спашени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сада желите да преузмете тело да се пронађе тело Вашег сина, и да Вам се преда и реците ми да ли имате одштетни захтев?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Е душо моја пошто сам ја изгубила сина, наравно да га ја стално тражим, а наравно и одштету ћу тражити, не за себе, за себе не него само за децу, ко ће бринути о њима, ту је и жена његова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли Ви имате још нешто да додате, да ли бисте били у стању ако сада погледате неке фотографије да препознате неког од људи које сте тада видели, од војника?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ви ако ми покажете те фотографије ја ћу настојати да неког идентификујем, али треба имати на уму да је прошло доста времена и можда нећу бити баш поуздана јер 14 година није кратко време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо Вам имамо један фото албум униформисаних лица, на фотографијама снимљеним 1990. године на Косову па ћете погледати да ли некога порепознајете или не препознајете, дакле да ли може режија да нам стави на мониторе документ камеру.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: За то време многи људи су се променили и....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су слике из тог доба.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да ли смем да говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само реците да ли препознајете или не препознајете?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Тај који је ту увијен са нечим, увијачу има, шта је то, ја мислим да је он био тога дана присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју увијачу? Ово на глави, ову капу, као чарапу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Трећи од моје стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С које Ваше, леве или десне стране?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Како ја видим то је са моје десне стране, тај који је увијао ту са неким предметом лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то је маска, по чему онда тог човека памтите ако је било маске?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Маска, јесте маска. Могу да кажем да га препознајем јер тако су изгледали они тога дана кад су синови убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас разумем, тако су имали те маске они људи тога дана, је ли тако војници?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такве маске то сам Вас разумела. Добро, хајдемо на слику следећу. Овде шта видите?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, не видим ту скоро ништа, врло мало се види, слабо се види. Тешко може ту нешто идентификовати, само усмено могу да вам кажем можда како су они изгледали, а овако стварно нисам у стању да препознам неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда погледајте само слике, овако значи нисте у стању да препознате никога.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да су тако били обучени то јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, препознајете униформе, имали су маске и то је то.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, тачно је то да су имали маске, да су имали униформе и тако су изгледали тога дана. Да, и овај је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја не знам њихова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ко је од ових на слици?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ова двојица су били ови који су у униформама, обојица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вам, по чему знате да су баш та двојица били?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја имам и њихова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд имате њихова имена?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја кажем тако су били обучени, али ја сада њихова имена не знам, а њихова имена имам. Ево овај који има ту мараму на глави изгледа као марама, ето тај. Да јер било је оних који су имали и те да кажем шамије, те мараме везане. Имам нека имена записана овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате се мучити да читате имена, гледајте сада слике.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не видим ја добро те слике и не могу било шта да разликујем ту, а иначе не видим добро без наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо да вратимо слику суднице и да Вас питам госпођо Хисени, ове униформе су Вас подсетиле на те униформе тих војника?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, сећам се униформи, али нисам у стању да било ког препознам, али могу да кажем да су били у таквим униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ове маске, је ли тако, ово што кажете на глави ове маске ове чарапе?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас је подсетило, то је било тако.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И подсетили сте се да су имали неке мараме на глави?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, да, било је и оних који су имали те мараме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће питања да Вам постављају тужилац и пуномоћник који су и предложили да Ви данас дођете на претрес, односно да Вас испитамо. Да ли ће прво тужилац или пуномоћник, да ли сте се договорили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан госпођо Хисени. Ја бих хтео само пар питања да нешто рашчистимо.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам од када Ви живите у Захачу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Па ми живимо у Захачу, а чини ми се да ми ту живимо од 1978. године. Нисам потпуно сигурна али колико се сећам ми смо избеглице дошли ту 1978. године. Можда има мало разлике ту нека година али отприлике је то 1978. година како смо дошли у Захач.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где се налази српско гробље у Захачу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, то је крај нас, јер ми смо били на земљишту где су живели Срби, ми смо купили од њих и то земљиште налази се тачно поред тог српског гробља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се налази Ваша кућа у односу на српско гробље?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не знам како сада да вам објасним, стварно није ми баш тако лако, али чини ми се да има отприлике око 100 метара даље од гробља, то је било земљиште Марјановића и ми смо то купили и ту смо настањени и живимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту и центар села?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, да. Ми смо мало дубље тамо, нисмо баш у центру, центар је тамо поред школе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели људе у центру села тога дана?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Кад су дошли они су нас натерали све цело село, сви смо изашли и поделили нас у три групе они који су били из Ругова, то је једна група, они који су били из Равнице, то је Равши албански једна група, друга и трећа група ови издајници и онда су нас тако усмерили и рекли су нам да ћемо поћи у правцу Албанције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, кад кажете они, на кога то мислите?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја кад кажем они прво мислим на Брновића, Вуја, Мија, били су још неки други чија имена стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам, кажете да су Вас.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Споменула је неко место велико али стварно не знам сад, нисам разумео које је то велико место или неко село се зове Велико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете „они су нас извели из куће“, на кога то мислите и како је то изгледало?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Кад кажем они то мислим на те војнике, они су дошли и натерали нас да идемо тамо код српског гробља и онда су нам одузели све драгоцености и друге ствари, терали су нас у једној колони јер су нам претили да ћемо бити, да ћемо изгорети заједно тамо у кућама, зато су нас терали у тој колони и водили нас у том правцу према српском гробљу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су вас извели из куће, да ли је неко пуцао?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, они у нас нису пуцали, али су пуцали испред нас тамо и ту је изазвао велики страх и код деце и код нас и онда су гађали у једно теле и једна крава је била исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' су ту краву или теле убили?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, нису га убили и завладао је страх јер су деца била присутна и они су посматрали, гледали то и плашили се да не буде то теле убијено и вероватно би били застрашени од тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам опишете како је то на тргу изгледало предаја ствари и ко је то наредио кад сте били окупљени?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Сви они који су имали новац они су тај новац дали, што су носили од злата огрлице, прстење, наруквице, моја снаја имала један златан сат и аутоматски су јој скинули и одузели су јој, дакле, све што смо имали паре, предмети од злата све су нам узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су од Вас нешто одузели лично?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, од мене су новац узели, од снаје су узели огрлицу и узели су тај сат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико новца су одузели од Вас?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не сећам се, тад су биле марке и то што сам имала ја сам то извадила јер је требало, морала сам да спашавам душу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви то дали у руке неке или сте негде одвојили на неко друго место, како је то изгледало?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, не, како смо се налазили у том центру није то било појединачно давање него сви смо дали истовремено и ставили смо, да ли је то била нека блуза простривена ту што је било, не сећам се, и све ствари смо ставили ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко Вама наредио да тако урадите са стварима?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ти људи који су изгледали као војници јер су имали униформе они су тражили то и захтевали од нас да те ствари ставимо ту, односно да им дамо то што имамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте Брновића, од када познајете Брновића?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Брновића познајемо јер су синови радили и он је долазио да поправља кола код синова и тако смо га упознали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви видите Брновића у моменту када Вас изводе из куће?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Када, кад су нас извели из куће мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је и кад сте кренули према?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Па не само ту поред куће него њега сам приметила код канала кад су рекли, кад су наређивали нашим синовима да силазе и тад кад је разговарао са мојим супругом. Па ту сам ја видела и Брновића. Сви су били ту присутни ове које сам споменула, ту су били поред колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање је гласило да ли сте га видели у моменту када сте излазили и када, како Ви кажете, кад су Вас извели из куће и упутили према тргу, да ли га виђате код Ваше куће?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Кога, Брновића мислите? Не, ту нисам њега приметила, видела, само поред колоне и код канала тамо кад су повели синове и тамо смо га видели, не само ја, него сви су га видели они који су били у колони, али поред моје куће он није био, али било је других униформисаних лица, а он не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли видите Брновића у моменту када сте предавали златан накит и новац на тргу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, не, ја сам већ рекла да ту није био, ту су били други људи, односно униформисана лица и ја нисам њега видела ту, видела сам га тамо кад смо били у колони и то што сам рекла тамо поред близу канала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми када онда видите Брновића први пут?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја сам већ рекла први пут то је било кад је довезао возило да се поправља код мојих синова тад сам га видела први пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 14. маја тога дана када га видите први пут, малопре сте поменули?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја већ пар пута понављам, када смо били у колони, када су нам рекли да пођемо сви смо били на том друму, путу, тада кад је разговарао са мојим супругом и кад је мој супруг замолио њега да спашава синове и он је рекао ако су на тој листи неће моћи, ако нису они ће бити спашени и тамо поред канала, ето то тад сам га приметио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, видели сте га на два места у колони и поред канала?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, ја већ понављам пар пута, тамо где је била колона ја сам њега приметила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где се то десило где је била колона, где је то било, код канала у селу или на путу?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Испред самог канала налази се и главни пут, то је у непосредној близини, ту је била колона и ту сам га приметила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је значи једно исто место?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, да, то је исто место где су сишли синови, где су повели синове, где су их стрељали, значи то је исто место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете Ваш супруг је разговарао са Брновићем, да ли сте Ви чули тај разговор?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, чула сам, ту смо били близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад причате о том разговору који је Брновић водио са Вашим супругом тај разговор сте Ви непосредно чули?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, ја кажем да сам га лично чула и кад је рекао да синови сиђу из камиона, ту је био мој супруг, ту је био он и ја сам њега лично чула кад је разговарао са мојим супругом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашем казивању поменули сте да је неко наредио да идете за Албанију, да ли знате ко вам је наредио да кренете у колони за Албанију?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: То су исти људи који су били маскирани, ја сад не знам индивидуално. Они су нас водили до „Заставе“ тамо па онда за Витомирицу, па онда су нас поново вратили, то су били ти исти људи у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините што Вас прекидам тужиоче, па да ли сте Ви уопште рекли да Вам је неко рекао да идете у Албанију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао неко да идете у Албанију тада?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Тако су неки чули, тако су им рекли да ћемо ићи за Албанију и они су били сретни што ћемо се сви извући живи, односно бићемо спашени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам записао шта је рекла, рекла је „наредили су нам да идемо за Албанију“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ја да Ви евидентирате, знам да евидентирате шта се каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је рекла, па није била потребна Ваша интервенција, али идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уважавам ову примедбу тужиоче, потпуно умесно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред злата и новца да ли сте давали лична документа?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не, документа не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да су неке куће биле гореле, да сте то видели, да ли знате које су то куће гореле и у ком тренутку видите да куће гореле тога 14. маја?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Како да не, то нас дели само сеоски пут, то насеље је изгорело тотално, ми смо били на земљишту, односно на имању Сердата и те куће нису гореле, боље да су гореле куће а да су спашени мушкарци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико кућа је горело?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Па то је све те куће у том насељу, у тој махали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажите ми само још ово, колико дуго сте се Ви задржали код канала и колико дуго је трајало то издвајање?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да ли мислите кад су их одвојили и одвели или кад су их убили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су их одвојили и кад сте ви ту били задржани?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Рекла бих да је било око 1 сат поподне кад су повели синове, а нас су водили у правцу „Заставе“, тамо у правцу Пећи, а вратили смо се негде око 6 сати предвече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго сте ви стајали код канала?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја сам око пола сата остала тамо у каналу јер нисам могла да се одвојим од сина, ови мушкарци, мој супруг они су изашли одмах. Мог сина сам препознала по јакни и по коси, имао је некако уврнуту главу испод руку и у таквом лежећем ставу је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте кренули од канала па према Пећи даље?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да ли мислите пре стрељања синова?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре стрељања кад су завршили издвајање и када крећете даље колико је то?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: То је било отприлике око 1 сат поподне, онда су нас водили тамо код „Заставе“, онда отуд до Витомирице, тако су тукли и пуцали успут како су знали и тако су нас вратили поново и кад смо дошли ту прошли поред канала приметили смо неке сакое и онда су људи почели да вриште. Неки кажу да су тог тренутка пуцали из аутоматског наоружања али ја нисам видела ко је пуцао, али само су рекли да су пуцали, јер искрено да вам кажем кад видите ви тако нешто у каналу као што сам ја видела ја не знам уопште како сам остала паметна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је неко наредио да од канала продужите даље после издвајања?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Реч је о истим људима који су нас извели из кућа и водили тамо, исти ти људи су нам рекли, јер они су били ту са нама поред те колоне, свугде, целим путем до Витомирице и даље, то су ти исти људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још само ово, рекли сте да је 6 мушкараца из Ваше фамилије убијено у каналу, да ли можете набројати њихова имена поред имена Вашег сина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекла имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам је питала, ја сам јој прочитала имена и она је рекла ко је девер, ко су синови. Хајде поновите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Девера је нашла на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам ко је девер, његова деца и остали?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја знам имена свих чланова наше породице који су тога дана убијени, али друге стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите нам ко је из Ваше породице?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Мој син се звао Шпент, онда од девера то је Исмет се звао, Наим, Сабит, Ђавит, Агим и Бајруш од млађег девера, значи њих шесторица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте вашег девера, да ли је ваш девер убијен у каналу или на неком другом месту?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Не, не, нисам ја рекла да је мој девер убијен ту, него његов син. Четворица су од старијег девера, а један је од млађег и мој син, то сам рекла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Јер од три брата су тих шест младића.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Госпођо Фазиље, говорили сте нешто у вези ових возила које је поправљао код вас Брновић, хоћете ли нам рећи је ли долазио он више пута и да ли је доносио више возила или само једно? Да ли вам је то познато?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Да поправља возила мислите?

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да.

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Он је довео своје возило да поправља.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Шта је поправљао у колима и чиме се бавио ваш син, који је занат он имао?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Он је.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је ли био лакирер?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Он је био механичар али је био и фарбар, оба заната је обавио и аутолакирер у том смислу.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Поменули сте ову двојицу Мија и Вуја, рекли сте, да ли су они били обучени у униформе или су били цивили?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Не, они су били цивили.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Кад сте ишли тамо до Витомирице, како сте рекли, да ли су вас из Витомирице вратили полицајци или су вас вратили опет војска отуд?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Иста лица која су нас одвели до Витомирице, исти су нас и вратили и могу да кажем да су нас тукли доста.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Јесу ли ти тамо у Витомирици били исто тако маскирани као и у селу што су дошли?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Да, да, тако, тако су изгледали маскирани.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли знате да нам кажете колико је сати било кад сте се вратили ви из Витомирице па сте стали ту код канала и видели да су вам синови побијени ту? Да ли се сећате колико је то било сати?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Богами не знам тачно које је време било. Било је предвече, већ је био падао мрак, да ли је било шест или седам сати с обзиром да је било пролеће чини ми се да је било ту негде између шест и седам сати, то је већ било на заласку сунца.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: То код тог канала кад сте се вратили ту, да ли је било војске ту или полицајаца или некога који би чувао то место ту?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Нисам ја обратила пажњу, нисам видела, јер кад смо се приближили почео је врисак, вика, ми нисмо ту ништа ни могли да приметимо. Прво је мој супруг се приближио каналу, онда сам и ја покушала али су ми скренули пажњу остали да не смем да се приближим, а ја сам ипак ишла и видела њих петоро сам видела ту, а мога сина никако. Онда сам изашла са друге стране, тог тренутка неки кажу да је неко пуцао из аутоматског оружја а ја нисам видела ко и ја сам тад видела сина.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Дакле, неко је у том моменту пуцао на вас, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула је то, неки су јој то рекли, није то она видела.

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Да, да, био је неко наоружан и он је пуцао али ја нисам га видела јер сам била потпуно изгубљена и да није био мој син ту ја не бих се осећала боље, а камоли кад сам била свесна да и он је ту убијен.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци? Господине Ђорђевићу. Само поведите рачуна о времену, данас у 14:10 морамо да завршимо, а овој тек први сведок.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала председнице али мислим да сте и тужиоцу требали то исто да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Основно испитивање обављају тужилац и пуномоћник.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим да смо равноправни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу се потрудити. Адвокат Ђорђевић Мирослав. Ја бих вас замолио госпођо да само мало детаљније кажете када сте дошли до тог главног пута и до овог ауто-сервиса Кучи, да ли сте видели да је тај канал о коме говорите унутар ауто-сервиса или ван на отвореном или испред ауто-сервиса?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Канал је унутра, унутра је то у тој просторији где се врши сервис. Кад смо приметили те сакое испред онда је почела вика, почели су сви да вриште, онда су почели неки да силазе с возила и да иду да се приближавају тамо да виде шта се догодило.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих вас замолио само да говорите о ономе пре него што су извршена убиства вашег сина и других. Значи када сте дошли, када је колона дошла до тог ауто-сервиса да ли сте ви тада видели тај канал унутар ауто-сервиса или не?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Никада ја нисам знала да ту постоји канал, нити сам ја видела неки канал ту пре тога. Тога дана сам ја видела први пут тај канал, након шест месеци после стрељања тих наших синова ја сам ишла и поново сам видела тај канал иначе никада пре нисам видела.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дакле, да ли могу да закључим да сте ви тај канал видели када сте се враћали и када сте видели да су ови младићи, односно људи побијени?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Да, тачно је, први пута тад сам видела тај канал.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када сте били заустављени у поласку код ауто-сервиса и када су наредили овим младићима да сиђу по списку да ли сте ви видели њихово убиство, стрељање?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Споља ми нисмо видели, нисмо могли да видимо, само кад смо ушли унутра ми смо видели да су они стрељани.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте ви знали док сте ишли према Витомирици, «Застави» и тако даље да су ваш син и остали убијени, да ли сте то сазнали тек када сте се вратили?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Па нисмо ми знали кад смо пошли, ми смо увек мислили и били смо сретни мислећи да кад се вратимо да ћемо их наћи живе и да ћемо их наћи кући. Кад смо се вратили приближили се каналу, ушли и видели тај приказ.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дакле, ви не знате да ли су ваш син и остали убијени ван ауто-сервиса, у каналу или на неком другом месту?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Они су убијени у том каналу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви то нисте видели, како то знате?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Па ја вам кажем да сам тако изјавила управо оно што сам видела јер сам приметила крв, видела сам свога сина ту и на основу тога што сам видела ја кажем да је он ту стрељан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Хисени, немојте понављати оно што сте рекли, она је ту видела тела. Ту је видела тела.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како су тела била сложена? Једно поред другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснила је за главу њеног сина и како је стајала, господине Ђорђевићу, објаснила је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Опростите, она је рекла да је видела петоро, да сина није видела у каналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првом приликом петоро, па онда касније сина. Јел можете да одговарате.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питање, извините, моје питање је било како су била сложена тела у каналу, неки кажу да су били сложени као балвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али небитно, јер то уопште није описано у оптужници, нити да су убијени ту, нити ту, нити се то овде окривљенима ставља на терет осим да се то том приликом догодило.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, губимо време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако то, ја то и кажем, то уопште није описано нити стављено некоме на терет овде од окривљених, знате.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Губимо време зато што има значаја, а ја сада да вам не објашњавам зашто има значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми објашњавати, уопште не губимо време на оваква питања када, посебно код ове сведокиње. Да ли ви можете да кажете госпођо Хисени пошто сада журимо, како су та тела била сложена? Да ли су била сложена једно преко другог, да ли сте могло да се идентификује о коме се ради? Где је био ваш син?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Ја вам кажем да су петорица о којима сам говорила су били, њихова тела су била једно поред другог. Онај који је био јединац приметила сам да му је ишла крв кроз уста, а сви су изгледали као кокоши откинутих глава, тако да не знам сад како да кажем како су били они ту сложени,

а од мога сина сам приметила главу која је била савијена, тако сам препознала на основу косе и сакоа и поређани, тела су била поређана како да кажем ајде заклане кокошке, како каже госпођа.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо, ја вам нећу постављати више питања. Жао ми је због трагедије коју сте ви доживели али питања су неопходна да би се утврдила истина ко је вама починио зло и ко треба за то да буде одговоран. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја имам примедбу, одмах ћу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам госпођо Хисени.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не можете пожуривати браниоце, ако то исто не урадите са тужиоцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам госпођо Хисени, ви сада можете да идете, доћи ће. А ви још имате питања, изволите.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја сам госпођо Хисени адвокат Вучић Шћепановић, ја бих вам поставио само једно питање. Да ли можете да опишете Брновића, како је изгледао тога дана, коју униформу је носио, да ли је имао нешто на глави кад сте га ви видели?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Ја сам већ изјавила да је он био у полицијској униформи.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Које боје? Да ли можете прецизније да нам кажете и да ли је имао нешто на глави, капу, качкет?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Да, имао је то што носе полицајци, све то што носе полицајци и он је имао на себи.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли можете да нам опишете шта је то носио, шта носе полицајци?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Па оно што носе полицајци, то што носе сви полицајци тако је и он носио.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: А када је долазио код вас у сервис, односно у сервис вашег сина како је долазио у цивилу или у униформи? Да ли бисте могли ту да нам опишете?

СВЕДОК ФАЗЛИ ХИСЕНИ: Увек је био у униформи, као цивил никад није долазио тамо, увек је био у униформи.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Остали браниоци? Не. Оптужени? Не. Ви госпођо Хисени можете сад да идете, ја вас молим да дође Авдуљ Хисени. Хвала вам што сте данас дошли.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: Да, да, он ће сада да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док он стигне да,

Констатујем да је бранилац оптуженог Синише Мишића адвокат Мирослав Ђорђевић председнику већа ставио примедбу да не може ограничавати време за одбрану, а ако то не учини и тужиоцу који обавља основно испитивање. Међутим да је то урадио обраћајући се председнику већа без одобрења па се због овога бранилац Ђорђевић опомиње. Такође пошто је

бранилац поучио председника већа и председник већа поучава браниоца да ми овде не утврђујемо ко је убио покојне Албанце чија су тела пронађена у каналу, већ судимо за догађај који је описан у оптужници управо овде оптуженима међу којима је и оптужени Мишић Синиша.

Сада ћемо да сачекамо Авдуља Хисенија и замолићу вас да поштујемо време које је данас предвиђено за суђење и чињеницу да је ово тек други од могућих пет сведока.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Авдуљ, добар дан. Авдуљ Хисени?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да, ја сам, добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, реците ми име вашег оца?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Бајруш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: 15.02.1940.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Место рођења Ликовц, односно Ликовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Место становања сада је у Захаћу, општина Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Сада сам пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предајте и прочитајте нам ваш матични број, лични број и број ваше личне карте и покажите нам онако да видимо преко камере.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Поред нас се налази правни саветник ЕУЛЕКС, то сам хтео само да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уколико говори на албанском може да потврди идентитет, тај превод имамо, ако говори на енглеском тај превод немамо и не разумемо. Може наравно и на српском да нам се обрати. Прочитајте нам ви господине Хисени сами свој матични број из личне карте и овај број личне карте ако видите. Не види, нема наочаре. Ставите нам онда слику.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не могу да читам без наочаре.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: А овај поред њега каже „да ли би ја могао да читам уместо њега“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи ко је он, шта је тај поред вас?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: То је преводилац, мало пре се јавила на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преводилац, добро, нека нам прочита преводилац.

ПРЕВОДИЛАЦ: ИД02544177

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са подацима које даје и матичним ИД бројем који чита преводилац који се налази, јер председник већа констатује да је представник ЕУЛЕКС-а особа која

не може ни да се представи и која очигледно не говори ни српски, ни албански језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Хисени, ми смо вас позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Приликом одговарања и излагања морате да кажете све али можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли разумете ово?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Видите, ја сам сведок овде и хоћу нешто да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одмах да нам кажете, сачекајте мало. Сачекајте мало да пре него што кажете морате да положите заклетву.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да ли бисте ви могли да постављате питања лично мени на српском језику и чини ми се да могу ја да разумем шта ћете ме ви питати па да ја одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ком језику ви да одговарате?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Само изволите, говорите шта год хоћете ја могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу онда да унесем да се ви одричете права да се користите својим матерњим албанским језиком јер добро познајете српски, можемо тако? Али морате и на српском да причате.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ја радије бих говорио српски и вероватно даћу концизније одговоре јер овако мало ми је теже албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Теже вам је албански?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок наводи да ће исказ дати на српском и да се одриче права да се у поступку користи матерњим језиком албанским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда молим вас господине Хисени, пратите ме. Морате да поновите за мном заклетву. Јесам ли то добро чула „да“?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Заклињем се. Да ли ви чујете, у чему је проблем? Заклињем се.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Само изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да понављате. Е сад они вам преводе, а ми овде имамо преводиоца.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ако ви говорите тачно, исправно граматички српски можда ћу ја имати неку грешку, можда ћу погрешити али говорите обичним језиком као што сви Срби говоре ја бих вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово је заклетва и ви само треба да понављате речи. Заклињем се.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему. Хајде пробајте ви албански па ћемо онда кад вам баш дође српски ви онда, кад вас понесе можете да кажете на српском. Значи, заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Заклињем се на својим чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: И ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Хајде говорите сад, шта хоћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми где сте ви били 14. маја 1999. године?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ја сам 14. маја 1994. године ја сам био у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999.?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где вам је кућа, у селу Захаћ?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто тада догодило са вама или са неким од ваших родника?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да вас обавестим од почетка оног дана до краја, сад само да ме слушате, немој да ме прекинете, а онда после ви питајте мене, ја ћу одговорити, може тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, одлично.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Видите, 14. маја у осам сати било офанзива од Ћушка, пуцање, бомбардевање, убивање, све што је било до Захаћа. Код нас Милисав Марјановић у моју кућу дошо ујутро, попио кафу и ми сви смо рекли „Милисаве, шта да радимо, видиш пуцање, офанзива, шта да радимо“. Он каже „ја сам ту, ја одговарам за вас, ја сам гарантово за вас“ и попио кафе, док је дошла офанзива у Захаћ, јел ти јасно сад, и кад је дошо офанзива Захаћ ми сви изађемо на улицу. Он је избегао своју кућу, на то дошо Веско Вулевић из ... код ње, ту офанзива наишло. Деца, жена, младе девојке, ми све што смо били, овај човек Славиша Кастратовић из Гораждевца он са двојицом са аутоматом све шта имате документе, паре, злато, овде поставите или све вас ћу убити. Ко шта има од жене злато, паре, документе од нас и мушкарци и жене и девојке кукају деца, он каже „Ко је из Кастрата“ каже „нек иде код Каплана“ и ту из села, једна села Кастра ко је нек иде код њих. Е он је био Кастратовић и све Кастрати су отишли код Кастратовића. Нас све су истерали отуда на камион. Кад смо отишли у Пављане нама су зауставили колону, било преко 20 кола и нешто, неко са трактори, неко са коњем, неко како било, полиција са једне стране. Кад смо отишли ту нас су зауставили, кад су нас зауставили ту све деца су нам скинули ту. Били ми 18, деца овако су били руке, полиција код њих, нас одмах у кола и бежите за Пећ. Ту наишо друг Брновић командир станице први је био на челу,

било други Мићко Армуш заменик његов командира, онда било овај са њиме Вујо Ћетковић, Ћоровић онда био још један Мијо Брајевић, они су били у кола, не једна кола него два кола. Командир станице обучен у униформу милицијску исто Армуш исто тако, Мијо Брајевић исто тако, онда Вујо Ћоровић исто тако. Они су били на пратњу стално горе-доле, горе-доле, и била још једна женска то се зове Слобо Марјановић и она била са њиме. Кад смо отишли, нама су истерали, деца су зауставили. Кад су отишли на пола пута у Ћушку наишла једна кола, ту је био, сад не могу, нисам ја видео али она је рекла та девојка да он била из Накла он тај човек. И кад дошао са папирима овако ко је Есма Демаку? Овако подигао папир. Она каже куку мени, овај ми удвара и пре сад ће мене да узме. Онда узму њу и данашњи дан она не зна ни где је. Сад да ли су га вратили ту, да ли су га узели са собом, али како причају људи они који су били ту на онај пут према економску школу, они ту било штаб, она на тај штаб ту, шта је она чекала шта радили од њу, како људи причају који су били ту унутра по кућама су видели, само они не зна да прича, она отишла сад не зна где је. Нама су кад смо отишли код фабрике батерије код „Заставе“ Брновић нас оставио три сата на сунце само да нас удари НАТО. И отишао Брновић кући и скидао униформу па дошао на цивилно одело, комплет одело бела кошуља. Дао знак, каже дај да се вратите према Ћушку и да изађемо на пут Витомирица-Рожај да идемо ми. Ми смо се вратили, ту су нам пљачкали опет су нам бивали код „Заставе“, свашта и свега су урадили у нас. Па на тај пут где патрола је било нас су пљачкали дај паре, немам одакле више. Кад смо отишли на раскрсницу пут Рожаје-Пећ, каже где ћете? Реко овако, овако. Каже ви вратите, добили смо наређење да се вратите у својим кућама. И ми смо се вратили. Кад смо дошли ту на тај место где у Пављане нас, децу су скидали из кола 18 њи, ја сам први био тај што сам скочио из камиона да видим где су ми деца. Ту сам нашао једну јакну коју је имао мој син, ухватио сам је у руку овако где је? Ту била једна радња механичка који аутобус су правили у њу. Ја сам отворио врата мало. Кад сам отворио врата на тај канал су убили 18 њи, све убивени госпођо и господо има ли бога негде у вас има ли рахмета неђе у вас? 18 њи убивено у тај канал. Знаш ти то? Кад сам ја легло мојим ногама овако у тај канал да уфатим сина једина сина сам имо ја, кад сам дирао овако сина нема шта да га дирам, све су били овако. Кад је почео, после дошао ми брат, дошле ми снахе, дошли ми сви су децу довели кад је пуцао аутомат „брррррр“ бежите отуда и све ћу вас устрељати. И ми смо избегавали јер смо отишли у село Захач. Ту кад смо отишли нас нису дали да идемо кући, овај први је Милисав Марјановић изашао је, каже не смете кући да долазите су рекли, идите доле у двориште у ливаду тамо негде радите, има две куће, ту зауставите. Смо отишли на те две куће, ми што смо били мушкарци, сви смо били вани у шума, у лугу, свуђе само да избегавамо од те таксират, од те велике мер што је био. Жене су биле у једну кућу, ту смо били не знам колко дана је било што смо били ту, нисмо даље, нису нам дали кући више. Дође једна патрола, улази унутра, све пљачка жене, ради свашта, узима неку жену силовали, свашта, свега што је дошло на свет они су урадили. Сутридан нама на тај канал где су нам били деца, само кад смо видели дим горе. Ту је био и један аутобус унутра су га палили тај аутобус а узели су мртваки ко зна где су га... нашли смо нешто по

овом анализу они су били у Рухоту тамо близу Дрима негде закопан, по анализу су нашли још четири, ми нисмо нашли. И та девојка нема га. Ту је било крви је било, оћеш да ти кажем или нећеш то да узмеш? То је била лична полиција наша била обучена у полицију, те војска, те само мењао одело овако. Кад смо ишли у кућу Марјановића овога Милисава, то врата до врата смо били, кад су они отишли отуда. Кад смо отишли у кућу његову смо нашли униформу, преко три униформе смо нашли ако оћеш полицајску, ако оћеш војску, ако оћеш једна друга као црвена, као не знам са шеширом, свашта и свега на свету само су мењали одело. Једну обућу, другу обућу а исти људи. Па шарају овако, па шарају овако и зато ја нисам ни хтео да дођем ни да пристанем оваквом ја суђење од Приштине од Београда преко телевизора нисам ни хтео ни да дођем. Он је из моја села, ови људи све што сам ја причао и да ти испричам све, ови људи сви су из Захаћа, из Накла, из Гораждевца, из Пављана и сви отуда су били људи. Само обућен иде обуће ово одело, обуће другу, маскирају и изађе. То су људи били сви то је 15 година госпођо извини да ти кажем ја, госпођо или шта год си, извини што ти кажем то су 15 година, то су велики година. Сад људи се мењају, сад људи преко 15 година где могу ја да знам преко телевизора онога, што тај човек не дође у своју дворишту, у своју кућу, што оставио у Захаћ или у Пављане, или у Гораждевцу или у Главичићу, што он не дође ту као други насељеник што долази у своју кућу. Он да није криминал он би дошао давно ту. Него он криминал не сме ни да дође, само донесе папире кућа на продају доле, земља на продају. А што он не дође сам? Ви кажете Еулексу или кажете вама ми не можемо да их нађемо а ја знам да тај човек, ти људи долазе у Гораждевцу сваки други, трећи дан госпођо. Долазе у Грачаницу госпођо. Они долазе сваки дан по овим, а ви нећете сами то да узимате и да дође да он што ради у нашем селу Захаћу. Комшије врата до врата смо били. Ви треба то сам да узимате да дођете овде ту, да се, ја и тај комшија да се споразуму како треба. А не да избегавате Ћушку. Ја не знам како то може и ви дозвољавате тако да ви нама ево 15 година мучимо сваки дан, преко 10 пута сам ја дао тај овај декларативе како ви кажете, преко 15 пута сам дао, опет, опет, опет. Ја не знам зашто? Ви сам заустављате и ви и Еулекс и КФОР кад је био и УНИ кад је био, остављате сам да се, да се не позна један другог. А то немој заборавити ми да заборавимо то нећемо, они заборављају ми нећемо. Они само, они би требали људски да дође, да извињава, да дође да разговарамо као комшију јел си ми урадио, и нисам то урадио. А не овако, преко овога а овамо сваки дан донесе да продаје кућа, онај продаје земљу, овај продаје земљу а ви кажете не могу да нађемо. То је, није то тачно. Овога човека ови што ти дајем ако оћеш сада, ако оћеш и дао сам и пре, ови људи ако оћеју да се суђује како треба нека дођу овамо у Пећ или у Приштину па да седнемо као људи, он са оне стране, ја са ове стране па да поразговарамо људски. Онда да нађемо ко је крив. А не што сад... ајде сад ћу мало да одморим да вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да вас питам. Ја сам хтела да вас питам. Ваш син се према овоме што ја овде имам звао Бајруш Хисени и имао је 25 година.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Бајруш Хисени није имао 25 године, него је имао 21 годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Значи овде мени стоји 25. 21 годину?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: 21 годину, једина сина сам имао тога. И тога ми узео овај Милисав Марјановић дошао пију кафу јутрос, дабогда ако има бог неђе...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли су ти људи, ти које познајете да ли је било можда неких каже нам ова госпођа која је била пре вас, да је било неких који су имали маске на глави.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Маску су имали сви госпођо. Сви су имали маскирано са фарбом госпођо. Мења те шешир, те мења капу, те мења свашта, свашта од свега ја ти кажем кад сам ишао у његову кућу ја лично кад сам ишо, све одела преко три, четири пара разна одела сам га нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће, пошто пуномоћник је предложио да вас саслушамо и тужилац односно да вас испитамо, они ће вам постављати питања и вероватно су се договорили опет ко ће први.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, господине Хисени ја сам заменик тужиоца Драгољуб Станковић. Ви сте овде поменули неке особе именом и презименом па ћу ја ићи редом, а ви ми кажите одакле знате тог човека, из које ситуације и шта је тачно радио 14. маја у Захачу? Поменули све Веска Вуловића. Ко је тај човек и одакле га знате?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да ти кажем Веско Вуловић кад је дошла офанзива у Захаћ, што сам причо Милисав Марјановић попију кафу у моју кућу, побегао од моје куће. Каже ја сам ту не плашите ниједан, ја сам гарант било за вас, ми смо гарантини све ови наши за вас су нас узели. Преко 10.000,00 марака узо бре еј слушај у наше село узо 10.000,00 марака да нас чувају и узели паре и на крај видиш он је побегао у своју кућу а Веско Вулевић је дошао из Лабјана бициклом шта ће да буде сад у Захаћ ту. А Веско Вуловић узео из Захаћа у своју кућу и сачувао преко 5-6 кућа са децом и са породицом и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се држимо оптужнице тужиоче.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Веско Вуловић био у цивилу, није био обучен, а два сина његова су била обучена, обучена су била ту два сина његова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хисени сачекајте само можда вас ја некад прекинем па ви не чујете јер сте гласни. Да се држимо оптужнице иначе оваква изјава се налази у списима предмета дата Еулексу са овим описом, са овим именима и тако. То је у списима, можете да...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кастратовић Славиша, одакле га знате? Како знате то име и презиме? Да ли се познајете од раније и шта је тога дана конкретно радио?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Оног дана Славиша он је видиш, он је био радник у ПИК Пећ шећерана се зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Он је био радник ту. Радио као благајник, један, други отац његов био као директор, он је тога дана са аутоматом све што има документа, злато, паре све децу, жену, снахе, куће све гомила била пред нашу

кућу, пред наша врата једна мала улица ту. Веско Вулевић је био ту, био и овај Милисав Марјановић је био ту. Они двојица су били ту Веско и овај Марјановић.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Хисени само причамо о Кастратовић Славиши.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Говори, говори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он конкретно радио, како је био обучен и где је то кажете злато, новац, где се то дешавало тачно?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ја ти кажем, узели су једну овако бунду од једног старог човека ту код нас је био...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то десило у селу?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Чекај, чекај, пред врата Рам Саљихи ту су били врата до врата комшије, узели су бунду из леђа и прострли бунду доле и он са шеширом на главу са маскама, са фарбама, и у оделу су били не милиционерском него су били као црвена нека боја друга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао наоружање?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Тај човек је аутомат овако паре остави ту и злато све шта год има и документе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то он лично рекао?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Лично он је рекао тај Славиша Кастратовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тај аутомат уперо у вас?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли аутомат уперо у вас?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не, у мене не него у женама и деца, пошто ја сам стао дај документе, изволте документе. Ја нисам имао више паре, нема више, узми срце ако оћеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту било...

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Али су узели паре 15.000,00 марака тада су узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту било вас окупљених када је он то рекао?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Па нас са женама и са мушкарцима било преко 1000 људи друже мој. Преко 100 људи, не, 200-300 људи су били ту тога дана. И одма у кола и бежите пут на асвалт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то каже одма у кола и бежите пут на асвалт?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Тај човек са његову групу што су били ту милиционери, сад не могу ја да ти кажем од једног до другог како му име...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то рекао...

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Шта је било. Он је рекао сада бежите он каже да не видим кад буде 10 минута сви да будете у кола у асвалт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то рекао Кастратовић?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: И у трактор, те у камион и Брновић је кад смо изашли код поште, старе поште...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хисени, сад причамо само о Кастратовићу. Да ли је то што причате рекао Кастратовић? Поред тога што вам је наредио да дате новац и злато и то да кренете јел то рекао Кастратовић или неко други?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Кастратовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је Кастратовић узимао лична документа?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Све документе нам узео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то он рекао да му дате лична документа?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Лично он рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Брновић сада. Колико дуго знате Брновића?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Брновића знам ја командир станице био и пре. Него он је урадио један фалц, узео неком кола и тај кола кад је узео та кола његов, он био командир станице, донио код мога сина и син братов га фарба у другу фарбу разумеш? И после кад је онај човек приметио и ишао га тужио. Прво су га терали с посла, Брновић дошао код овога моје син и рекао видите што сте рекли да смо фарбали кола, имате то да ми платите друже мој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јел можемо да кажемо да друга Брновића знате од раније?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Знам и од раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тога дана друг Брновић био у селу?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Брновић је био у селу, него у пут је био Брновић, како знао Брновић све о радњу, зна то урадио, то урадио, ови су урадили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које наредбе је Брновић издавао?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Наредбе Брновић је издавао да кренемо каже Брновић јел се завршили у Захаћ јесте? Терајте све на пут. Кад смо изашли на пут, Брновић је био на пут друже мој. И Брновић први с колима до фабрике батерија код «Заставе». Па нас остави три сата на сунце. Отишао кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли вам Брновић на путу наредио нешто?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Јесте...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је наредио?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Брновић је наредио мене, Брновић даје знак полицију што су били на пут, заустави и све младе да скида из кола. Нарочито, нарочито мој сина и брата што су му направили кола. Пошто Брновића једно време су га истерали с посла, после кад је почео радити, су га узели Брновић је био командир станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, код ауто сервиса видели сте Брновића и шта је ту Брновић вама наредио?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Брновић је отишао, кад смо отишли код батерије фабрике код «Заставе»...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не...

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Децу су ставили код сервиса, он је наредио да скида децу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је Брновић ту зауставио колону?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Брновић наредио да деца изађу из колоне?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Брновић после тога наредио да кренете даље?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то рекао?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Брновић је рекао, станите ту код сервиса, 18 њи деца су нас су ставили ту. После наредио каже право за Пећ. Кад смо отишли код

«Заставе», Брновић је зауставио опет, каже станите овде. Децу су нам узели. Онда брат мој покојни, он ми је умро, он је један милиционер је познавао Милованов син из Главичице, он је каже где ћете овако, не знам каже овако. Он је каже аман за бога, скидај с камиона. Аман каже за бога ти си био мој дечак у школу, кажи ми шта да радимо са децу нам скидали код сервиса. Каже учо ако је деца твој у списак каже ни бог не може да вас спаси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то каже?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Е овако је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то каже?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Тај милиционер био из Главичице Милованов син.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми кад сте се вратили код канала рекли сте неко је пуцао из аутомата, кад сте ви стали да видите тела у каналу. Ко је то пуцао? Да ли вам је познато?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Е сада не знам ко је пуцао пошто они нису изашли овамо рампе, нису изашли него испод рампе су легали овако према шинама возима и пуцали нису у нас пуцали, нећу да те лажем него су пуцали горе и каже бежите отуде да вас не побијемо све. И ми смо побегли, оставили смо децу у канал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред тога што сте сад причали и описали. Да ли је нека кућа била спаљена у Захачу тога дана?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Кућа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте кућа.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Јесте, како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико кућа је по вашем сазнању запаљено?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Нисам то бројао кућу али је било преко 20 кућа убили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд то знате да је било преко 20 кућа спаљено?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Па ја ако оћеш, могу сад него нисам расположен да ти избројим кућу, човека су га у Захаћ су га убили отац, и сина и су га везали за сено, шибицом су га запалили. Знаш ти то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било 14?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: 14. маја било. 14. маја било од Ћушка до Захаћа 70 и нешто људи еј, замисли, не знам тачно број 70 и нешто људи тога дана су стрељани друже мој. Ви знате то добро него оћете да сад нешто још ...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви то видели стрељање и паљење са тим сеном?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Како да нисам видео, дође пали, овамо овај купи паре, купи злато, купи документе, друга партија пали кућу, овако један за другима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то убиство поред тог сена јел сте ви то лично видели?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не. Нисам, кад смо се вратили отуда су га нашли отац и сина код сена што запали, пола запаљен, пола није запаљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се они зову?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Како се зову?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отац и син.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Чекај мало, не могу, не, не. Знам Садри отац а син не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли познајете Бајрам Салџихаја?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Бајрам Салџихи? Из Захаћа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Пављана.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Из Пављане, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник?

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Молим вас господине Авдули.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Изволте.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли вам је познато да је неко убијен у селу тог дана и ко и где ако бисте могли да нам кажете?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Мислите у Захаћ?

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да. Само молио би вас да мало, да се мало смирите и мало полако да причате и да нам објашњавате мало подробније.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Чекај, оћете ови у канал или оћете ови у Захаћ...

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ван канала, они који су убијени тог дана ван канала, мислим на другим местима у селу Захаћ.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Добро, изван канала Садрија не знам како презиме са сином, то убијен у његово дворишту су га потерали у сено или шта је било и да је запали и њу, него они су запалили овако на доље а пола на горе нису упалили. И то су били два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су Садри и Фатон?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: И то су били два. Онда Шабан Незири узели су га нашли са кравом у ливаду да га веже краву, су га ухватили полиција и су довели код куће каже паре и звао мајку каже мајко аман за бога нађи ми негде паре иначе оће да ме убивају. Мајка сиромаси отишла узела 300 марке и дао му, није ни стигао да стави паре у џеп, он са аутоматом «грррррр» усред двориште његово.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли је неко убијен тамо у махали ових Рамаји? Код Бистрице тамо.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Код Рамсали или где?

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Код она махала Тамај тамо што су онај Бајрам Рама што је био сведок и они...

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Салихи је био сведок, Рам Сали отишо му је син са мојим сином и још петорица брата од сина, 6 нас деца су били и Рамов један 7.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли знате ко је тамо убијен?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Видиш, тамо не могу да ти кажем кад нисам био кад су нас истерали ти друже адвокате, нас су истерали где може да знамо ми ту. Ја знам да је по Брновићу речи они су скидали отуда, су га узели децу, руку за руку за зид овако и нас су истерали. Само кад смо се вратили први сам тај био што сам нашао у канал друже мој.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро. Хоћете нам рећи колико сте пута тог дана видели Брновића?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Брновића сам видео сваки 5 минута горе-доле, горе-доле, Брновић, Мишко Армуш, још двојица Гашићи ту из Накла, онда било

овај Мијо Брајевић, онда била ова Слоба Марјановић, у кола сам ја видео њи стално горе-доле, горе-доле, стално била пратња. Стани мало, чак Азем Рустеми има зета ту и остави га Мија Брајевића он је као добар пријатељ бајаги с њима, пријатељи смо, ми смо били сви а нас су јебали мајку ти пријатељи њихови. Каже аман бре каже, Мијо овако овако су му узели каже зета, каже не могу ти ништа, срећан ти пут и довиђења. Овако му била Мија Брајевић, а обучен је, а Мијо Брајевић је данас у Црној Гори друже мој... ја могу сад да га нађем.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Јел можемо да кажемо да сте ви тог дана, да сте тог дана видели више пута Брновића? Да ли можете да знате шта је он тиме радио што је ишао тако горе-доле?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да ти кажем, он је дао наређење. Наређење Брновић је дао са телефоном овако стално био, наређење дао, заустави ту, заустави, скидај децу, зауставите ту да узме Есму Демаку, оставили су га, узели. Зауставили код фабрике батерије, зауставио Брновић три сата нам оставио ту и отишао горе-доле, горе-доле, на крају отишао и мењао одело. Обуче кравату, белу кошуљу, црно одело. Дошао и дао наредбу да ми идемо за Рожај друже мој. А нама су плачкали и убивали ...су нам дали знак да се вратимо кући.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Колико је сати било кад је дошао Брновић кад вам је наредио да идете пут Витомирице?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Па било око 3, пола четири негде.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: И за колико сте се времена ви пошли отуд до Витомирице тамо? И куда сте ишли?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Чекај мало, ми смо се вратили назад према Ћушку. У Ћушку смо се вратили на тај пут и после смо зашли Катуну ри, па смо изашли пут Витомирица-Пећ.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Јел сте ишли колима или сте ишли путем?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Опет смо се вратили за Пећ па онај пут за Рожај, ту су нам оставили. Свака патрола нас су зауставили и тражи паре. Одакле више бре? Само срце више нема шта да дамо више.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Молим вас само полако, немојте да журите. Ја сам вас питао да ли сте ви ишли од фабрике акумулатора према Витомирици, или сте ишли по пољима или сте ишли путевима?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Чекај, локалним путем нама су вратили од фабрике батерија смо нам вратили назад. Ја сам мислио да ћемо ми вратити кући, кад смо дошли у Ћушку друга патрола каже не, него одавде Катуну ри, да изађете пут Витомирице, на сваком сто или не могу да кажем на двеста, триста метара где је био локал пут они су нас зауставили.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Е сад добро, када сте дошли ту у Ћушки, и од Ћушке сте ишли према Катундији, како кажете, да ли сте ишли пољима или улицом неком, путем?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не, не, пут, пут, локални пут смо ишли.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А локалним путем, добро. Хвала. И за колико сте времена стигли до Витомирице тамо?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Валај то би било око пет, шест сати, нису дали пре, тако смо можда били, пре мрака је било.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И ко вас је вратио онда отуд из Витомирице?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Она патрола колико је патрола је било ту, они су нас зауставили ту за једно сат времена, тражи паре, паре немамо више нас су, само што нису панталоне и кошуљу узели и отуда су кажем дошло наређење да се врати својим кућама друже адвокату, и ми смо се вратили...

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Је ли знате Ви ко је био то што су вам наредили, да ли сте могли да препознате некога, да ли сте могли да некога препознате од оних који су вам наредили да се вратите?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Нама су рекли да је Брновић наредио да се вратите да идете својим кућама и ми смо се вратили тај пут када смо дошли код канала ту ја сам први скакао, тад видео сам јакну сину мој...

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, то сте причали, сада ме интересује још једна ствар, да ли сте више видели Ви Брновића када сте дошли ту код канала када сте видели да су вам побијени синови и то?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не, више нисмо видели ни Брновића, нисмо видели ни Мију Брајевића, нисмо видели једини смо нашли овога Милисава Марјановића код куће, он је нама наредио, ту су били још два милиционера, који су били не знам, каже кући...

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Е још једно питање имам, да ли сте после тог момента сутрадан или било кога од ових видели?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не, једино само смо видели овога Марјановића смо видели, Мија Брајовића и милиција долази преко дана и пљачкају куће и отвори кућу и узме шта год хоће, остави шта год хоће, ми ништа само тако смо стојили.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И још једно питање имам за Вас, да ли знате да је некеме узето неко возило тамо нека кола јесу ли узета у Захаћу?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ја знам да су доктору су узели кола па су му вратили, доктор Аљит Мехмети, су га узели кола.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Која кола су била то?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: За друга кола нисмо ни имали, ја сам имао кола...

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А која су кола, ви сте рекли да су узета моме брату, Вашем брату и којем брату и која су то била кола?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Чекај, немој, ти си мене ниси разумео изгледа, Брновић је донео једна кола, узимао једнога човека.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: То смо већ разумели, али мислим јесу ли узета некеме кола тога дана у селу?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: У Захаћ.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Путничка возила или камиони или?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Тога дана 14. не.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: После су га узели тракторе.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Е у вези ових кола још неко питање сам хтео, колико је пута Брновић код вас доносио кола да оправљате и шта је тражио?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Видиш, Брновић је пре мислим пре рата донео кола, донео приколицу, донео свашта са колегом његовом, били су добри пријатељи са овим нашим децама ту што су радили, а када Брновић где се наљути у та кола што донео „Застава 101“ донео и да фарба, друга фарба, а син није знао о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам испричали. То сте нам испричали.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Само још једно питање у вези са тим, да нису то била кола фалсификована?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Фалсификована...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати, претпоставке сведока ме не занимају, он прича о сину који је погинуо, а причамо о претпоставкама за кола молим вас.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да ли браниоци имају питања? Изволите.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Бранилац Кастратовића, можете да одговорите на следећа питања, да ли сте лично познавали раније и од када Кастратовића? Да ли сте га лично упознали?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ја да ти кажем право ја толико нисам знао тог Кастратовића, он зна један други Каплан и син што је радио са њиме, он је добро знао и према њему сам знао и ја пошто смо били сваки дан у друштву и у кафани и неђе, попили смо кафу, а толико ја са њиме нисам толико био друг, него он је рекао.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Не, али нисам Вас питао, нисам Вас питао да ли сте били друг, питао сам Вас да ли сте лично и када упознали Кастратовића и како се он зове, знате му име?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Он је ја ти кажем Славиша Кастратовић се зове из Гораждевца, он је био као благајник у ПИК „Пећ“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо то, када сте га упознали?

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Да ли сте га лично упознали и када?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Јесам и пре сам познавао, али нисам у друштву толико са њиме нисам био.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Ако сте га познавали што Ви кажете и упознали, где сте га упознали да ли се можете сетити, где сте га упознали, ако сте га упознали?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ако смо упознали неђе, неђе у кафани попили смо као са мојим комшијом.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Да ли можете рећи следеће, спомињете неког Милисава Марјановића, па сте после чини ми се изјавили да сте самоиницијативно изашли на улицу.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: По његовој иницијативи он нас чувао и децу и нас где ћемо шта радимо, сваки дан је дошао и да види где су деца, где су деца, где су деца, ево бре где су деца, где кад немамо куд да идемо, ево ће су деца.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Ја сам Вас питао да ли сте, мислим да сте мало пре изјавили да сте тога дана самоиницијативно изашли на улицу?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Тога дана изашли су на улицу, дошли са путовање, паљење кућа, бежите од куће, изађи на улицу, ми смо изашли сви на улицу, то је то кућа што смо били ту на улицу смо изашли и деца и жене и ми мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам испричали.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Добро, то сте нам рекли али сам питао сасвим одређено да ли сте сами самоиницијативно након што је Марјановић рекао да он гарантује за вас, самоиницијативно изашли на улицу?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ми смо изашли на улицу пошто он је рекао ја гарантујем за вас немој да кући, он је избегавао своје кући, ми смо остали на својима кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошла војска нека или сте сами изашли то Вас пита?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не, не, није војска, немој да помињеш војску, немој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко је дошао?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Ту дошла милиција лично само мења форму, војска је млада, ту су били млади, не један него сви су били од 30 година па навише.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Надаље, је ли можете да опишете Кастратовић Славишу? Да га опишете, јесте по сећању како је изгледао тада?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Види, да ти нешто кажем, хоћеш да ти кажем право, није било јучер ни данас, ни пре месец дана ни годину дана, него ту било преко 15 година друже мој, 15 година како се може да се мења људи...

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Јасно, јасно, ипак ако можете...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: И свемогуће да ја сада познајем неког и због тога нисам ни хтео да дођем, друже мој ако хоћеш ти са њиме да ја споразумем, ти ми те људе које сам ти ја дао написмено донеси ми овде у Приштину, не у Београду, они су сви из села.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Не треба мени говор тај, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Па да се уживим са њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада да видимо још неко питање.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Само...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита бранилац, да ли ако видите слике из тог доба, да ли можете да познате човека?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не знам још једном понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете ако видите слике из тог времена да неког препознате?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не, не могу, пре 15 година ја сам изгубио, мене су оставили сиротињу, мене су оставили на улицу, докле сам нашао сина ја нисам знао своје име не да знам шта више и онога и онога и онога, док нисам нашао о анализама ја нисам ни знао где сам, нисам ни сад како треба да ја не могу да се сетим никога, ни нећу, ни познати ни, нећу...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Молим вас судија, ја инсистирам...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Да дође овде један за другима, можем, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, хоћете ли Ви мало да направите паузу или можете да одговарате на питања, па да идете. Ајдете да одговорите на још нека питања.

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Не, не, ти само одговарај, ја ћу, нећу паузу ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Поново Вас питам да ли укратко по сећању ако сте већ познавали лично можете да нам опишете како је изгледао Славиша, висок, низак, дебео, мршав?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Мршав јесте, висок ту неће метар и 70 јесте, дебео није.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Је ли тога дана тврдите, је ли имао на лицу, је ли имао неку маску или неке боје на лицу?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Јесте, шешир у главу, није полицијска одела него она као нешто што је шарено мало поцрвено, друга воја.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Реците ми надаље, споменули сте породицу Кастрати, опишите мало подробније шта је то било са породицом Кастрати тога дана, однос између наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите коју, има више значи ако мислите Каплан.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Породицу, па нисам запамтио шта је рекао, рекао је нешто за породицу Кастрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је Каплан. Каплан Кастрати.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каплан Кастрати, Каплан.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Видите, тај Кастрати је рекао ако си Кастрати, Незир Кастрати он је био ту на нашу пошто он је изашао са кућама овамо код нас, када је дошао ту, када му дао документе његов, каже ти си Кастратовић, јесте каже, узми децу и право код Каплана пошто они су радили заједно у ПИК Пећ друже мој.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Добро, рекли сте да Вам је наводно нешто, реците нам шта Вам је тога дана, је ли Вам узео неке вредне ствари, неки новац или нешто и ко?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Слушај, само злато што су они узели од жене и од младе жене и од старе...

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Питам од Вас је ли нешто узето?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Аутомат овако ти ухвати на ђупс овамо, баци ту иначе те стрељам, баци ту иначе те стрељам, шта год имао у руку, у цепу, ће год било злато они оставили ту друже мој, нама каже паре, злато, шта год има документа остави ту друже мој, било је пет, шест њих около чувају, а он само дрти се и овако био је и пио дрогу шта ја знам, само се овако тресе, аутомат, паре, паре, или мораш да даш паре или ти срцу.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Је ли од Вас нешто узео? Је ли од Вас лично нешто узео?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Мене, ја сам дао доста, ја сам дао преко 300 марке сам дао, више нисам имао шта да дам, само да дам среће овако да ме... пуцај нема шта да ти дам.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Кад кажете да сте га знали, јесте ли том приликом када вам је наводно узео нешто, јесте валда питали га што ми узимате, зашто, је ли био неки разговор међу вама?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Е он је рекао ћути де мој је ред преговарати као домаћин да целог те не ухватим, само баците паре и ћутите. Ту била галама, врештање...

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Значи Ви нисте том приликом рекли њему?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: А?

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Том приликом ништа нисте њему рекли зашто ми узимаш, како?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Па како бре да речем друже мој када је аутомат овако...

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: С обзиром да га познајете, кажете да га познајете из кафане...

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Па видиш ја могу да познам њега сада о друже мој јесам ти рекао, и оног дана мало сам познавао да је он, и када је рекао тако онда овај Каплан је рекао он је био Славиша Кастратовић други нема што ради са мнош и та махала његова су били код Кастратовића сви и ниједан није убијен ни деца, ни жене, нити ништа, а нас све другу целу су нас и убијени и пљачкани и паљевани и све могуће је било код нас.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: А где Вам је то рекао? Где Вам је то рекао?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Па тај Славиша ту оног дана.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Немам даљих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Не. Оптужени? Изволите.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Жалим за Вашег сина, ја сам Кастратовић Славиша, и када кажете да сам Вам узео нешто зашто не дођете у Гораждевац да ми тражите то?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Зашто ја да дођем у Гораждевац, да може тебе полиција и ЕУЛЕКС да те ухвати па да дођемо ја и ти овде а не да избегаваш друже мој по Србијама тамо.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не, ја нисам бежао, био сам у Гораждевцу док ме нису ухапсили, зашто нисте дошли?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: А?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Зашто не дођете у Гораждевац?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Зашто ниси пристао да дођеш у суд овде у Приштину или у Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не долази он ту у суд, он....

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Е па сад ти, видиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми му судимо овде. Пазите, ми му судимо овде и он Вас само пита да ли га се сећате, да ли га познајете?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Видиш, видиш ја сам ти рекао и малопре сада ја да изађем вани да се маскирам добро, да се подмажемо добро, неће да познате да сам ја тај Авдуљ овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко од оптужених?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Нема шта да ти кажем, зајебанти између вас и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко од оптужених? Да Вас питам....

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: И то није било јуче него пре 15 година питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам нешто, које године сте преузели тело свога сина?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте преузели тело свога сина?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Стани, стани, али не могу видиш, ја сам данас, мене не знам, не знам датум, и био сам изгубљен, нисам није описао, ја сам нашао у Рахавец мога сина, каже да ти је син био унашен у Рухоту, како, шта је, не знам, ту су приче људи који су видели госпођо да су сутридан ујутру рано нико није још буђен, они са колима су га бацили један за другог и право у Руховцу су га бацили покрај Дрина, четири њих нису га нашли, још нисмо га нашли, узела може бити вода, а сина мога брата што је радио мој син са њиме, он још није нашено, није нашено још два други до брату, има доста њих четири њих од те групе нису нашли до данашњи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, да ли Ви имате одштетни захтев за убиство Вашег сина?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Какав, не разумем те?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накнаду штете да ли ћете тражити накнаду штете?

СВЕДОК АВДУЉ ХИСЕНИ: Видиш мене да ми дао цео све сада не може да ми наплати сина, знаш ти то, мене, мене, мене оставио Бог ме казнио и Србија ме оказни, и тај комшија мој ме оказнио и нико други само комшија мој госпођо, што ми остави два сина мој син, и снаху, ја знам како сада са једном пензијом друже мој 50 еура ја изађем 40 година радног стажа, мене Бог хоће да ми наплати или неће да нису били пријатељи родитељи, комшије, ћерке и ово и ово, ја не знам како би могао да издржим то дете друже мој. Видиш да још од тога дана што ми је отишао син, још бела кошуља није обучена код мене ни одела осим црно носим, докле сам жив у животу, шта ми урадили комшија мој, шта ми уради друг Брновић, друг Славиша, друг Марјановић, овај други Мијо Брајовић, Вујо Ћеровић, ови су све ми то урадили у нашем селу у нашем кућу у једну породицу три брата, да је било шест кокошка би ти жао, не шест деце, су оставили шест младе жене, све децу су оставили по два, три, а има ли катастрофу негде, море мисли бре он да дође некада да живе у своју њиву у своју кућу у Захаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја се Вама онда у тој ситуацији захваљујем што сте дошли, што сте пристали да дате исказ овако исцрпно, и сада ће ови припадници ЕУЛЕКС-а да Вас отпрате, а ми ћемо се договорити овде колико времена ће требати за Хајрије Демаку и Фатона Демаку. Тужиоче шта кажете Ви?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не могу да одредим време пошто су предлози пуномоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Председнице ја не могу сада да одредим неко време, али треба имати у виду да је њој нестала та ћерка, та Есма Демаку, а овај Фатон Демаку је њен брат, брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је имао тада 12 година је ли?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Па ја мислим...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фатон Демаку је имао тада 12 година.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Он је тада имао 12 година, али сада је старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али тада је имао 12 година, добро. Колико ће требати за Хазир Беришу?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: За Хазир Беришу...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не Ви, бранилац и тужилац. Бранилац је заправо то тражио за Булатовића.

АДВ.ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Знате шта ја сад овако напамет не бих знао, али сигурно зависи од његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15-20 минута?

АДВ.ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли онда сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нећу имати питања за Хазира Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нећете имати питања за Хазира, добро. Хоћете ли онда сада да завршимо Хазира или да правимо паузу? Мала пауза.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

Добар дан, седите

У судници су сви осим Плазинића који мења Брадића, њега сада мења ко?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И ту су сви оптужени. У току је видеоконференцијска веза па вас молим да нам дате на мониторе ЕУЛЕКС и да видимо да ли је тамо већ Хајрије Демаку, сведок је ли тако?

Сведок ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Адв. Небојша Перовић бранилац оптуженог Видоја и Вељка Корићанина, председнице ја током сведочења првог сведока нисам био присутан у судници, међутим сада на паузи мој клијент Видоје Корићанин који разуме добро албански језик упознао ме на околност да је у 10,10 часова, он је упамтио време, сведок госпођа која је тада сведочила на Ваше питање које су

имали униформе, дала одговор да њен син Шпент није имао униформе, да је био ангажован у Глођанима, и да је из Глођана дошао 2 дана у цивилу на одмору и да то у том смислу није било преведено, па на овај начин стављамо примедбу, мислим то је разумео Видоје Корићанин, стављамо примедбу на превод и управо из овог разлога се претходно јављам да би преводиоци који преводе са албанског на српски језик преводили на начин на који треба да се преводи, а не тумачењем, значи понављам време је отприлике око 10,10 часова. Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто имамо аудио запис ми ћемо то да преслушамо и онда ћемо видети. Дакле, сада ћемо Хајрије Демаку реците ми молим Вас име Вашег оца?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Извините ја нисам разумео шта је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кажите морате да поновите.

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Фаик Хетемовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте и када рођени?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Рођена сам 1947. године, остале податке не знам. Место рођења Јања, Босна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Сада живим у Захаћу, општина Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ваше занимање?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Не радим ништа, домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитајте нам молим Вас Ваш идентификациони број са личне карте, да ли имате личну карту?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да, имам личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведокиња оштећена за овим показује личну карту преко камере и службеник, односно преводилац чита број.

Преводилац ЕУЛЕКС-а: Број је ИД 03357797.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате осим што можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да, разумела сам и оно што сам доживела у то време ја сам у стању да то испричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас да понављате за мном заклетву: заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да у свему што будем пред судом питана ја ћу испричати, нема никакву потребу да било шта вас слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Положила заклетву на начин евидентиран аудио записом.

Кажите нам онда молим Вас шта се догодило 14. маја 1999. године и шта се догодило са Вашом ћерком?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Прво су дошли и извели нас из кућа и то у тракторима, изашли смо и рекли су нам да ћемо ићи у правцу Албаније, када смо стигли код Ћушке, један је извадио неки папир, била су два војника, да ли је то била нека слика или неко писмо није ми познато, то знам да је извадио то из џепа, била сам изненађена, и сви смо били ту и рекли су мојој ћерки да сиђе. Одвели су је, касније су нас одвели до асфалтног пута и рекли су нам да продужимо даље. Касније видела сам, приметила сам своју ћерку иза нас у неком возилу где су је водили не знам, али у правцу Захаћа су ишли, да ли су ишли према Клину или према другом месту ја нисам ни питала нити се распитивала, и није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ваша ћерка имала година тада?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Тада је имала 33 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте до данашњег дана сазнали шта се са њом десило?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Не, нисам чула ништа у вези њене судбине, нити сам имала могућности да се обавестим шта се догодило са њом и где је њено тело, онога дана када су је отели то је било возило беле боје.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: С обзиром да тамо нико јој не скрене пажњу да мора да стане мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате Ви да кажете.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Па ја не могу да кажем на српском јер она не чује то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нама преведите шта је рекла.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Рекла је да је неко возило али зелене боје или беле боје, то нисам добро схватио, било је иза њих, када су јој наредили да њена ћерка сиђе са тог превозног средства, они су је увели унутра и да су кренули, да ли су кренули у правцу КLINE или у правцу Захаћа њој то није познато и од тада о њеној судбини она не зна ништа. Она страховала јер су били и други чланови породице тада када се то догодило и није обратила пажњу на све те околности када је она отета и када су је увели у том возилу и када су кренули и у ком правцу су кренули и о њеној судбини до дан данас не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Демаку молим Вас да одговарате реченицу по реченицу зато што другачије не можемо да преведемо и да ми још једном кажете које боје је био тај аутомобил?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да, то возило је било зеленкасте боје, дакле, тако су рекли да је то била боја као што је трава, значи зеленкаста боја, тако јој је рекао и њен супруг, она се бринула још о једном детету које је тад било с њом а имало је 13 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада пошто су тужилац и пуномоћник предложили да Вас позовемо, они ће Вам прво постављати питања, односно пуномоћник. Изволите. Тужилац изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао само два питања. Реците нам ко вас је то истерао из куће и ко вас је упутио да идете у правцу Пећи?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Ја не познајем никог од њих, они су били униформисани, наоружани, ушли су по кућама, оружјем истерали људе из кућа, ја сам била домаћица и остала сам тог тренутка кући, онда су нас окупили на једном месту, како су били наоружани аутоматским оружјем тражили су паре, тражили су ствари од нас, али нисам сад запамтила који су били ти људи, не препознајем те људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви дали новац и колико?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Ја нисам имала новаца код себе, муж је имао, ја не знам колико је имао, моја ћерка је имала неко злато где је носила, никада ја нисам контролисала њену торбу, колико је имала и шта је имала то је било њено, то што су нашли код ње то су и узели. Ја нисам имала код себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вам тражили лична документа?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да, били смо присутни, али смо били изненађени и уплашени тако да нисмо смели ни да погледамо шта се ту догађа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лична документа да ли сте давали?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да, тако су рекли „извадите документа, извадите шта имате са собом“, извадили из џепова из торбица све што су имали они су то извадили, нагомилали на једно место, а ја нисам ишла тамо да видим и да сад бројим шта је све ту било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели тога дана неку упаљену кућу у селу?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Како да не. Гореле су куће свугде у селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате чије су куће гореле?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да, наших комшија који су Мурићи, они су били близу нас, то сам приметила и још неке куће мало ниже. Нису ми позната имена, али приметило се да горе те куће. Видела сам да горе куће, али имена власника тих кућа не знам, нећу да лажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели ко је палио те куће?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Није ми познато ко је подметнуо пожар, отворен им је био пут, ми нисмо имали чиме да се бранимо, ушли, изашли, запалили то што су видели. Ми смо гледали само да извучемо живу главу а не да ли неко пали неку кућу, да ли пљачка и тако даље, водили смо рачуна само да не убијају људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Госпођо Хајрије, да ли бисте могли да нам опишете она лица која су повела Вашу ћерку, јесу ли била двојица или?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: То су била два војника, приближили су се трактору, један је био маскиран, носио је мараму, остали су били мало даље, они су рекли мојој ћерки да сиђе доле и један од тих војника се приближио, питао је „како се зовеш“, рекао је „можеш ли да сиђеш“, она ме је погледала један

тренутак, ја сам дала јој знак ради шта год хоћеш и како знаш, ми нисмо смели ни да макнемо с места. Зашто су је повели, због чега су је повели мени није познато и не бих знао шта да кажем даље.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Чиме се бавила Ваша ћерка, шта је радила она до тад?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Она је радила у Пећи и била је фризерка.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли је тог дана Ваша кућа запаљена?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Моја кућа не, али остале куће да, али доста је то било што сам изгубила дете, о кући је другачије што је изгорела.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Нисте нам описали лица, да ли је једно или више лица ушло у возило са којим су повели Вашу ћерку и да ли бисте могли да их опишете?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Двојица су је повели до возила и ми смо приметили на асфалтном путу и кад је она сишла из трактора ту је био један војник и један други је био иза трактора, био је маскиран и кад су јој рекли да сиђе доле нама су рекли изађите на асфалтни пут и немојте искључити трактор док излазимо. Онда сам приметила да је моја ћерка иза нас у том превозном средству. Е сад, колико је лица било тамо нисам приметила.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ко је све био у трактору од којег су повели Вашу ћерку?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Била сам ја, мој супруг и један млађи син од 13 година, моја заова са својом снајом, једна је имала двоје деце и она је друга била са двоје деце и ћерка моје заове и једна ћерка исто једне друге заове.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ко је возио тај трактор?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Трактор је возио зет моје сестре.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Како се зове он?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Он се зове Исмет Авдију.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли су у том трактору били само из Ваше породице или још неко из других породица је био?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Не, то је била само наша ужа породица и шира и тај зет који је управљао трактором и тај тринестогодишњи син који је био тада и болестан.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: А овај тринаестогодишњи син је л' био Фатон Ваш син?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Да, да Фатон је био.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Оптужени? Не. Ништа. Добро. Ви сада можете да идете. Да ли желите нешто да кажете госпођо Демаку?

СВЕДОК ХАЈРИЈЕ ДЕМАКУ: Не, не бих хтела било шта да додам, то што сам Вам испричала и тако су нас шетали горе, доле са тракторима до 7 сати увече, тражили нам новац, ко је имао дао, ко није имао није имао, тако смо ишли горе, доле улицом а они су били сви маскирани, носили су неке мараме и ми нисмо били у стању да препознамо никог, нити сам ја препознала неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сада можете да идете. Ми ћемо позвати Вашег сина Демаку Фатона ако може да дође. Господине Перовићу, пошто сам ја разумела на почетку овога данас да сви ти сведоци су ту и да се заједно враћају. Да ли Ви хоћете да Фазлиу Хисени позовемо поново и да проверимо то кроз питања о чему причате да није био добар превод да се не бисмо замарали касније са преслушавањем да ли се чује, да ли се не чује и тако даље?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, тај одговор апсолутно који је Фазлије Хисени дала, ја нисам био присутан ту, није уопште од значаја за разјашњење ове ствари да би јој поставили накнадно питања. Овде се само ради о једној примедби оптужених који су разумели превод који није преведен од стране преводиоца. На Ваше питање да ли су имали униформу, она Вас је погрешно разумела и одговара за свог сина и каже не није имао униформу, он је ангажован у Глођане био, а тад је дошао два дана на одсуство и био је у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја се сећам да је мени преводилац рекао она вас није разумела да питате за ове него прича о свом сину. Тога се сећам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, како је разумео оптужени Видоје Корићанин то је био одговор сведока који је био ту, који наводи да је њен син био војно ангажован у ОВК и да се налазио у селу и да преводилац, по закључку мог клијента који ми је пренео у паузи, не жели да преведе то како је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да позовемо дакле поново или да ово буде евидентирано као примедба на превод?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ово је више у интересу разјашњења ове ствари да служи, нека се и преводилац изјасни да ли је ово тако, да ли се он сећа да је тако и да убудуће све што се преводи да преводи онако како јесте, чак и сад имамо спорно око превода боје везано за возило, да ли је рекла зеленкасто жућкасте или је рекла зеленкасто беле боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле, имамо Поповића који зна, па онда овде Кастратовић, па Корићанин. Кастратовић не зна, Брновић зна, пуномоћник зна албански и тако да имамо.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, да ли дозвољавате да кажем само ово у вези боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете господине Радонићи?

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Госпођо председнице, ја то нисам чуо да је он то тако рекао, да је она заправо рекла тако јер она уопште није ни знала о чему је била питана па накнадно је после рекла, она је мислила да се не ради о неким униформама где су били ту, а она каже да нису имали никакве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, Ви сматрате да је превод био у реду.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Према томе, али ако буде потребно најбоље би било да она се позове ако је још ту и нека се изјасни око овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујем шта Еда каже.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Хтела сам да кажем у вези ове боје. Сведокиња, госпођа Хајрије Демаку није рекла ни беле ни зелене, она је рекла „ђура е барит“, то значи боја траве, а преводилац из ЕУЛЕКС који се

налазио поред ње само додао зелене боје. Значи, она уопште није споменула ни белу ни зелену боју, рекла је ђура е барит, ево и оптужени највероватније знају шта значи, ђура е барит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је боја траве.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Боја траве, а преводилац је додао да је то зелена боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда чекамо сада Фатона Демаку.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: Ево за два минута Фатон ће бити овде.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Гани.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да ли имам право само три, четири речи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално, кажите нам шта је било с тим преводом.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Врло је непријатно то и неправда велика да неко тврди да ја не желим да преводим како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се с Вама.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: То уопште не стоји. То је једна ствар. Друга ствар, питање које је постављено постављено је следеће „Да ли је он био обучен“. То питање се не односи да ли је он носио униформу. Униформа је нешто друго, а да ли је био обучен или го то је нешто друго и ја не могу да преводим питање да ли је био обучен, да ли је био у униформисан, односно у униформи, то не би био адекватан превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Перовић ће да размисли још док овог сведока завршимо, па и следећег да ли ћемо звати поново Фазлие Хисени или ћемо ово да евидентирамо као примедбу, а сада да констатујем да је ту Фатон Демаку. Да размислите.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам господине Демаку годину рођења и име Вашег оца?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да. Ја се зovem Фатон Сељман Демаку, рођен 17.11.1987. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам где сте рођени и где живите?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Рођен сам у Пећи, а сада живим у селу Захач, општина Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и које је Ваше занимање?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Ја сам паркетар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли молим Вас да нам кажете Ваш идентификациони број из личне карте?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: ИД2400925.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело и можете да ускратите одговор на питање које би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној меријалној штети или кривичном гоњењу, а морате да одговарате иначе на сва друга питања. Да ли ово разумете?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и понављајете за мноштво заклетве. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да ћу о свему што будем пред судом питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, 1999. године 14. маја Ви сте имали 12 година?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате шта се догодило тога дана и колико, како је та ситуација у којој сте се нашли утицала на Вас, да ли сте тада били уплашени можда, да ли сте смели све да гледате?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да, доживели смо то јер то је било јако тешко. То је био 14. мај 1999. године, било је око 10 сати кад су ушли у наше село, почеле су куће да горе, извели су нас напоље, окупили смо се на једној чистини тамо испред српског гробља, онда су дошли и почели да нас малтретирају, узели су нам новац, злато, ручне сатове и све остало и отуд су нас рекли да ће нас водити за Албанију и рекли су нам узмите тракторе и ићи ћете за Албанију. Кад смо изашли на пут у правцу Пећи ни 500 метара нисмо ишли, ту су нас зауставили, ту је био један вулканизер аутобуски и ту су нас зауставили, тукли су мушкарце, рекли су им да силазе са возила и кад смо стигли у Ћушку онда су нас вратили лево, то је један пут пре Ћушку и ту смо заустављени мало да се одморимо. Онда су дошли поново Срби војници и вратили су нас а ја у трактору са мојом породицом су нас зауставили и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се догодило с Вашом сестром?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Кад су нас зауставили са трактором остале су пустиле а нас су зауставили у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте били уплашени тада?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да, нас су зауставили ту, дошли су с оним аутомобилом зелене боје, два лица, носили су војничка одела, један је имао црну униформу маскирану иза трактора, а други је био око 1,70, пришао је шоферу трактора, рекао је „како се зовеш“, онда је рекао Есма Демаку и рекли су јој да сиђе са трактора. Повели су је та два лица, увели су је позади у том возилу и кренули су у правцу Криве и Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Предложили су данас пуномоћник и тужилац да Вас позовемо и онда ће сада они да постављају питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих препустио пуномоћнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћнику? Изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Господине Фатоне, Ви сте тада имали, рекосте, 12 година. С ким сте ишли Ви тог дана кад су Вас потерали из куће, с ким сте Ви ишли, кренули из куће?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Са читавом породицом.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Есма је л' била с тобом или је са неким другим отишла?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Сви су били овде у тој колони, сви смо били заједно.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Кад сте сели у трактор је ли Есма била поред Вас или не?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да, седела је поред нас, заједно смо били на трактору.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: У моменту кад је она.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: 17 лица је било на трактору.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Шта, нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 17 лица је било на трактору.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Какав је то трактор био?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Био је трактор, звани „Голден 509“, није то велики трактор, али били смо, производња ИМТ, југословенске фирме ИМТ.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: И сви сте ту могли у приколице његовој да се сместите ту, је л'?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да, сви смо били ту заједно. Друго нисмо имали, друго средство нисмо имали, нисмо имали другог избора или да пешачимо или да идемо тим трактором.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Та два лица што су повела Вашу сестру Есму, јесу ли они дошли тим колима ту или је неко био ван, био ту поред вас?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Разумем. Они су дошли тим колима, а онај други је био тамо. Када су стигли тамо, кад су дошли по Есму па и други у црној гардероби је био иза трактора, ја сам био у приколице, они су ту погледали неки папир и онда су позвали њу именом.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро, мене интересује кад су наишла кола, јесу ли кола наишла само са једним човеком или су била двојица или можда више?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Двојица.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: И ова двојица су изашла из тих кола?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да, обојица су изашли из аутомобила, прозвали именом, рекли су да изађе, повели је са собом и отишли у том правцу.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: И још једно питање, да ли су они поменули име Есмино или су питали само како се она зове?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Питали су „како се ти зовеш“, онда су погледали у тај папир кад је она рекла да је Есма Демаку, погледали у папир и онда су рекли да сиђе.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро, хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли браниоци имају питања? Пуномоћник.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МИЛОМИР МАТОВИЋ: То возило којим су дошла та два војника, које боје је било ако се сећате?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Да, да, сећам се „Голф 1“ зелене боје.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МИЛОМИР МАТОВИЋ: Хвала немам више питања.

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Зелене боје, не знам сад како да вам опишем или боја траве, како трава изгледа ето те боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци не. Оптужени? Немају питања. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ФАТОН ДЕМАКУ: Шта могу да додам. Рекао сам све онако како је било, прво су нас натерали да идемо у том правцу па дошли смо до Новог Села или Катун, (како он каже) па су нам онда рекли да се поново вратимо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако је то то. На овај начин смо завршили, можете да идете, а ми ћемо позвати сада сведока Хазира Беришу. Шта сте одлучили за ову сведокињу?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не желимо судија зато што постоји и аудио запис, тако да нема потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу нешто да. Овде није само ствар у погрешном или правилном преводу. Ове околности које истиче одбрана, по мом схватању, у концепт одбране и ја бих позвао поново сведокињу да једноставно одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Позваћемо је због тога, не само због концепта одбране или нечег другог, нећемо да преслушавамо и нећемо тек тако да оставимо примедбу да неко нешто неће из неких разлога да преведе, тако да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Одбрана се противи томе, знате због чега. Сведок је једанпут се изјаснио на ту околност и на крају-крајева то је у ЗКП предвиђено. Оно што, овде се снима аудио запис постоји, аудио запис треба да се преслуша уколико постоји сумња у тачност онога што је преведено па ћемо видети, а поново позивати сведока на исте околности, па сведок сада може да буде манипулисан и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не сумњам у тачност превода, ја само имам нове околности и нова питања за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову Фазлије Хисени?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фазлије Хисени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Пошто је адвокат Небојша Перовић ставио примедбу да је оштећена Фазлија Хисени рекла нешто што преводилац није превео и да је то можда чак и намерно али је његов клијент Видоје Корићанин добро разумео о чему се ради, па на тај начин указује на нетачно превођење.

На питање председника већа да ли жели поново да се позове ова оштећена пошто је евидентно она још увек у просторијама ЕУЛЕКС-а, бар према обавештењу на почетку претреса, Перовић наводи да не жели.

Затим, бранилац оптуженог Мишић Синише такође се противи и предлаже да се евентуално преслуша транскрипт да би се утврдило да ли је тачно или нетачно преведено јер је сведок можда у међувремену изманипулисан.

Пуномоћник Радонићи који разуме албански језик наводи да је превод био тачан и да сведокиња заправо није разумела питање.

Преводиоци Еда Радоман Перковић и посебно Гани Морина који је тај део преводио објашњавају да су тачно преводили све.

Заменик тужиоца наводи да се овде не ради само о примедбама на превод већ и о новом концепту одбране па пошто је у међувремену открио да мора да постави још нека питања предлаже да се сведок ипак поново позове како би поставио додатна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: На ваше питање да ли желим да се позове апсолутно ја као адвокат не желим да се позове зато што ја не знам шта да питам госпођу сведока јер ја нисам био присутан кад је то рекла. Примедба коју сам изнео је примедба дата од стране мог клијента Видоја Корићанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте објашњавати, све је то унето.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јер ја нисам био ни присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, све је унето.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А концепт одбране је нема никакве везе са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, губимо сада време на видео линку, значи да сте дошли на време ви бисте онда слушали, ту вам је била замена, тако да је замена такође могла у том тренутку да интервенише. Пошто је тужилац предложио, дајте молим вас да ли је ту Хазир Бериша?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Хазир Бериша стиже за два минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је ту и даље сведокиња Фазлије Хисени?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: И она је ту још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Још увек је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се поново позове оштећена Фазлие Хисени како би тужилац могао да постави додатна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да завршимо, да је не малтретирамо да долази поново.
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Све нам је јасно.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стигао је Хазир Бериша, је ли тако? Господине Бериша, добар дан. Ваши подаци су као 29.03.2011. када сте били овде у суду, нема измене?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште сад не чујемо превод.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, исти су подаци, нема измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо вас данас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите и ово је упозорење које сам вам давала и раније и подсећам вас да сте тада 29.марта положили заклетву.

Упозорен, опоменут, након што га председник већа подсећа на заклетву коју је положио када је испитиван у овом поступку 29.03.2011. године исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша, предложила је одбрана, односно један бранилац и један окривљени да вас поново позовемо да би они имали прилике да вас испитају јер сте ви накнадно, дакле након сведочења овде у суду и након свих ваших ранијих исказа 22. августа 2012. године вршили неки, како овде каже, поступак фотоидентификације и тада сте такође нешто причали и објашњавали, то је био разлог да вас сада одбрана позове. Да ли разумете то?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Због тога је поступак такав да ће вас прво испитивати бранилац и тај оптужени, након тога тужилац и ми. Изволите господине Плазинићу, да ли имате овај спис и ово код себе?

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Бранилац окривљеног Булатовића Драган Плазинић. Да ли можете да нам укратко опишете радње које предузима човек који касније пуца из пушкомитраљеза у соби у оном делу када улазите у кућу и улазите у собу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нисам сигуран да сам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, пита вас бранилац за догађај у селу Ћушка кад улазите у ону кућу.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Када први пут у тим тренуцима опазите човека са пушкомитраљезом за кога касније у свом исказу наводите да је пуцао у вас у тој соби у оквиру те куће?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам и раније давао исказ, био сам и у Београду када су они ухапшени, након тога. Ја сам раније давао исказ сведочио сам тако да стојим иза свега што сам до сада рекао. А што се тиче овога што сте ви нешто споменули 2012. године неки август ја се уопште не сећам да сам давао, не знам да сам давао изјаву негде.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Опростите председнице већа, моје питање је било јасно и ово што он прича нема везе са мојим питањем, ја могу да поновим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, морате господине Бериша, пита вас бранилац да тај моменат један о коме сте причали да сте видели човека са пушкомитраљезом, кажете да је пуцао неко из пушкомитраљеза и тако даље, да ли сте ви тог човека када сте били у дворишту међу окупљеним војницима или сте га видели касније или га уопште нисте видели? Значи интересује нас тај са пушкомитраљезом.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Они су сви носили пушкомитраљез, носили су и друго оружје и они то боље знају од мене. Ја сам говорио и раније о свему томе и стојим иза своје изјаве коју сам давао раније.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Ја бих да појасним сведоку своје питање. Моје појашњење, ајде да чујемо шта је рекао.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нису сви имали пушкомитраљез али су имали друго оружје и пушкомитраљез.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Колико је људи тамо имало пушкомитраљез? Значи ако зна шта је пушкомитраљез или митраљез?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Неколико пута сам говорио о томе и заиста не знам шта да кажем више.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је пет људи имало пушкомитраљез или 10 људи имало пушкомитраљез или је два човека имало пушкомитраљез или је један човек имао пушкомитраљез?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Реко сам да су били наоружани, имали су пушкомитраљез, имали су и друго оружје сви они, а мислим на криминалце, они су криминалци и знате како ја сам видео изјаву и заиста нећу ништа да кажем.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Када сте били у соби колико је људи пуцало у вас и остале који су били у соби из тог митраљеза рафалном паљбом ако је била рафална паљба уопште?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Када смо ушли тамо тројица су била на вратима, тројица код врата, један је ушао унутра.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли да га замолим да се приближи мало микрофону, он ноншалантно онако све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу само да заврши. Приђите микрофону мало.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не знам ја ко је ушао први, други, трећи, не. Чуо се рафал, у горњем делу ме ниједан метак није погодио али јесте у доњем делу два метка су ме погодила право у ногу.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Да ли сте јасно видели то лице које испаљује и погађа вас у ноге?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ово су провокативна питања и ја нећу одговарати јер ја сам већ дао изјаву. Ово су доста провокативна питања, а право да вам кажем мени је жао због питања које ви постављате. Ја ово сматрам провокацијом, ово ценим као провокативне речи тако да вас молим још једном да ме не провоцирате.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ја желим да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Могу ли само да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се молим вас извињавати, господине Бериша, дакле, нико вас не провоцира већ овде утврђујемо шта се заиста догодило. Бранилац мора и настоји да провери ваш исказ. Не можете, погрешно сте уверени господине Бериша. Немојте говорити у глас, господине Бериша, немојте говорити у глас, бранилац настоји да утврди истину и да провери ваш исказ. Због тога смо вас поново и звали па вас молим да му кажете да ли сте били у прилици да посматрате тог човека који је држао пушкомитраљез или не и да видити тачно како он изгледа и да упамтите? Је ли то било питање господине Плазинићу?

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да нам то кажете. Нико вас не провоцира.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Све сам рекао раније, немам шта да додам, знате све, имате моје изјаве тако да нећу ништа да кажем више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите наставите ви само.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ја бих питао да ли је неко од тих војника био повређен, да ли је имао неки завој, да ли је имао гипс на руци, нози, неку лонгету, штаку или већ некакав изглед који би указивао на раније повреде?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Молим? Које питање?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли да поновим ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите ако сте упамтили.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ја вас молим да ми одговорите на питање да ли је неко од тих војника који су приступили у собу у којој је дошло до овог масакра имао изглед који би указивао на неке раније или повреде на пример неки да је носио неки завој као вид санирања повреде или некакав гипс, лонгету, штаку или већ нешто што би указивало на повређивање у периоду пре тога?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: У мом животу нисам изјавио да је неко од војника био повређен, ја сам говорио о мојим повредама, ја сам био повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ја нисам питао да ли сте то изјављивали, него ми имамо неке друге чињенице у предмету које покушавамо кроз ваш исказ да проверимо, па вас ово питам да бих могао да укажем на те друге чињенице као истините или неистините. Ово нису провокације, него ово је нормалан начин утврђивања чињеничног стања кроз постављање питања сведоку и молим вас да, будите уверени да ја заиста ја поштујем вас као оштећеног из те ситуације и не желим на било који начин да вас повредим.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја разумем питање али у мом животу нисам рекао да је неко био повређен тако да не могу да кажем нешто или да тврдим или да потврдим нешто што ја нисам рекао. Када криминалац напада нечији народ или некога, неког припадника тог народа ја не знам шта да кажем у вези тога.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Имао бих сад следеће питање. Да ли се ви сећате датума када се ово дешавало?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: И шта рецимо да се ја сад не сетим тог датума па то сви знају, то знају и на Косову и у Србији.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ја вас само питам да ли се ви лично сећате датума када се то све о чему сте приповедали овде и догодило? Ако се не сећате, не сећате се, мислим није ништа страшно, ако се сећате молим вас да нам кажете.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Наравно да се сећам дана, датума и никад то нећу заборавити, у питању је 14. мај.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Хвала лепо. Ја више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Разјасните ми онда молим вас, овај 22. август 2012. да ли сте ви били или нисте били, када каже долази, ово је извештај ЕУЛЕКС-а истражитељ, преводилац, ви и каже, онда имате овде упозорење, онда вас обавештавају о правима у својству оштећеног, затим каже приликом испитивања је коришћена табла са 4 фотографије које су означене бројевима од 1 до 4, да ли је то било или није било? И онда ви разгледате неке фотографије.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте се сетили овде има неког потписа, па ја не знам да ли је то ваш потпис, у сваком случају према овом записнику они вас питају да ли можете да идентификујете лице које је пуцало из пушкомитраљеза и показују вам неке фотографије, а ви кажете „Раније нисам видео ту особу“ и тако даље и онда вам показују те фотографије и ви ту нешто причате везано за те фотографије па бих вас то питала да ли се тога сећате?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Знате како, доста пута сам давао изјаве, има доста тога што сам рекао, међутим, искрено се не сећам изјаве дате 22. августа, како ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошле године, да.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Уопште се не сећам те изјаве али јесам, безброј изјава сам давао до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ово изјава, овде сте ви разгледали неке фотографије.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Од 1999. године до данас гледам разне фотографије и не сећам се да сам тад, а изјаве сам давао и на Косову и у Београду и пред тужиоцем, пред разним органима сам давао изјаве али се не сећам тог момента и тог разгледања фотографија, сад не знам тачно да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу вама сада да покажем преко документ камере прво потпис, па ћете ми рећи да ли је неки од тих потписа ваш, а затим и потпис испод фотографија, па ћете ми рећи да ли је тај потпис ваш и онда ћемо затим ако је то ваш потпис да погледамо те фотографије да видим да ли се тога сећате. Дакле, да ли може режија да нам да на мониторе слику документ камере?

Да ли је ово ваш потпис? Значи стављамо папир преко, не да ви не бисте читали, него да бисте видели јасније само потпис. Узмите наочаре ако вам треба.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, то је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тај записник тада када прегледате фотографије, ево сада ћете видети и крај да нам кажете да ли сте ви потписали крај тог записника? То је тај 22. август.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја вам поново кажем, постоји могућност али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нормално кад вас зову стално. Ево ово? Овде, да ли ту има неког потписа који је ваш? Ја не знам нисам превод гледала, не знам да ли овде пише сведок, преводилац.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, и овде се налази мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? Први, други или трећи?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада да видите потпис испод фотографија. Ево сад ћемо полако да.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Мислим да јесте али се не види добро, није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо то да решимо. Је ли боље сад? То је ваш потпис.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, сада се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада пре него што погледамо овај фотоалбум оно што смо хтели да вас питамо, овде сте показивали неке и причали о неким људима које препознајете на тим фотографија из неких ситуација, па ја вас сада подсећам на један део вашег исказа, кажете овако „Никада нисам на фотографијама видео тог човека“, то кажете 2010. године, „Никада нисам видео тог човека, био је висок, мршавији онако мало, имао је пушкомитраљез, имао је реденик, иза мене је био на метар, метар и по. Била су још четворица, можда чак и петорица, разговарали су међусобно, рекли су сада ћемо да их убацимо у ову кућу. Један од њих...“, и тако даље, колико дуго сте ви били у прилици да гледате те људе које описујете? Нема слике, да ли нас чујете господине Бериша?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, чујем. Не знам на шта мислите кад кажете колико времена, колико су они стајали ту или колико сам ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико је то трајало времена и колико, да ли може режија да нам да опет сведока, молим вас, колико сте ви дуго могли да гледате те људе, на пет минута, 10 минута, да ли сте смели уопште да гледате пажљиво?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Знате како, пре овог догађаја, знате како, пре тога ја овог човека никад нисам видео. Био је висок, носио пушкомитраљез. Они су сви били близу куће и рекли су нам онда да уђемо у ту кућу али знате како, ја то сад стварно не разумем, имате моје изјаве, ово је за мене већ тешко, стално понављам једну исту ствар. Све што сам реко ја стојим иза мојих речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја само сада са вама разјашњавам ово, тај један човек је имао различито оружје или су сви имали исто оружје?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Носили су различито оружје. Можда је још неко имао пушкомитраљез али знам да сам гледао њега и да је он носио

пушкомитраљез и управо то можете да видите у мојим изјавама, зато ово сматрам неправдом, мислим да није праведно да ме поново питате исте ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда да нам објасните ове фотографије које сте разгледали, потписали и на њима означили нешто, да ли се тога сећате то је овај 22. август, па нам, ево режија ће сада да нам стави на документ камеру ову фотографију, да ли се сећате да су вам раније показали ову фотографију?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, овај.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Он каже „са флашом у руци“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је са њим било?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Сумњам да је он био међу њима. Овде је без униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с којом вероватноћом сте сигурни? Значи можете да тврдите да сте потпуно сигурни да је то он или вам личи на тог неког ко је био.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Када би био у униформи ја би рекао са вероватноћом од 100%. Али сад је прошло толико времена, 14 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су фотографије из тог доба. Добро. Идемо на другу фотографију која вам је такође показана том приликом 22. августа.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ово су цивили у то време су носили униформе а на овој фотографији су у цивилу и то је велика разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли овде некога можете да препознате или не можете никога?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не видим добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо на следећу фотографију.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ово је исто лице, исто. Као онај малопре са чашом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је исто лице као онај малопре са чашом али шта то за вас значи?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, то је исто лице и ја мислим да сам ја рекао да је то лице које је држало пушкомитраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је он написао.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Сумњам, мислим да су учесници били и ова двојица са цигаретама и овај са брадом и други до њега лево са његове леве стране без браде. Говори у односу на човека на фотографији. Са брадом лево од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте ово горе да видимо шта пише, да ли сте ово ви написали? И прочитајте нам.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, овај са цигаретом. Без наочара не видим добро.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Хоћете да вам ја кажем шта пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте нам ви шта пише али он би требао потпис свој да види разумете? Да ли је његов рукопис?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, јесте мој рукопис али не видим шта пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Мислим да је ово лице са пушкомитраљезом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што ми имамо овде од тог 22. августа, сада враћамо слику суднице.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Постоји могућност да сам ја ове фотографије видео и раније, али ја се не сећам. Није први пут да гледам фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сада везано за ово има питања? Оптужени? Дакле, можда сте ви имали, видела сам наравно кроз цео поступак да сте ви имали прилике да више пута причате како ви кажете једно исто и да понављате. Међутим, има неких људи који никада до сада нису успели вас да питају нешто што је од значаја и од интереса за њихову одбрану, тако да је сада овде један оптужени. Представите се молим вас.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Питао бих нешто господина. Каже да сам долазио код вас у кућу у двориште јел тако?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, али не овако у униформи.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добро. Јесам ли дошао мотором, трактором како сам дошао? Јел сте то приметили чиме сам дошао? Како сам дошао, начин?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Дошао си наоружан, носио си пушкомитраљез са твојим другарима.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим вас питам вас питање да ми одговорите како сам дошао, трактором, мотором, чим, како сте ме видели да сам дошао ту? Молим вас то ми само кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово личи на унакрсно испитивање...

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим вас ја само питам госпођо молим вас. Молим вас ја питам.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Рекао је само ово су питања... Нема даље коментаре.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Господине молим вас да ли желите да ми одговорите на то питање? То ништа није...

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Он је дошао заједно са својим другарима, сад ја не знам како су дошли. Неко је дошао трактором, неко је колима.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко још? Тужилац сада? Да, тужилац. Тужилац нема питања. Оптужени? Остали? Браниоци? Нико нема питања. Господине Бериша ја се вама захваљујем што сте дошли. Сада можете да идете и ми смо одлучили да поново позовемо Фазлије Хисени уколико је она још увек ту, тако да молим вас пренесите то овде овим радницима из Еулекса.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија, она се представила као Фазиле не као Фазлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фазиле?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Фазиле, чисто због да имате због податка. Рекла је да није Фазлије него Фазиле тако је рекла на почетку чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад да ли може наша режија да пита тамо да ли има ове сведокиње или не? Ево је. Господо, госпођа Хисени је стигла. Госпођо Хисени добар дан поново, извините молим вас, тужилац се сетио да има још неких питања додатних а можда и ми па вас ја питам поново да ли су ваши подаци као они које сте јутрос дали да то констатујемо. Јел тако? Јутрос сте нам дали ваше личне податке, ја вас поново упозоравам да сте као сведок дужни да

говорите истину, да је лажно сведочење кривично дело, да морате да нам кажете све што знате и да не смете ништа да прећутите и да можете да ускратите одговор на питање које би вас и вама блиске сроднике изложило тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Такође вас подсећам да сте јутрос положили заклетву. Сећате се тога?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ћу да вас замолим да одговорите на пар питања које тужилац има додатна. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Хисени ја се заиста извињавам само имам пар питања. Па да идемо редом. Да ли је ваш син Шпен живео са вама у вашој кући у мају '99 године?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, живели смо заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте живели заједно све време бомбардовања и рата?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Да, живели смо заједно али једно два месеца он је био код својих пријатеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је био код својих пријатеља?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Био је 1988. године, а током бомбардовања је био са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све време?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Заједно са нама је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некада одлазио из Захача током бомбардовања?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је носио униформу неку? Да ли сте га видели?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ја ћу превести буквално како она каже.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Током бомбардовања није био обучен. Био је у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некада одлазио у Глођане?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Госпођа каже то се десило 1988. године, и онда се окреће и каже преводиоцу да ли је то 88 и преводилац каже 98 година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересује време бомбардовања од марта до јуна '99 године, да ли вам је познато да је тада ишао у Глођане?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Вала не, није био, био је код куће заједно са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ваш син био припадник ОВК?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Био је 1988. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Поповић, господин Николић, Богићевић, остали оптужени као и ова тројица наравно који су такође оптужени, уздржите се молим вас пред госпођом Хисени која сина није успела да сахрани, од смеха. Значи сада слушамо одговор. Од када до када је он био припадник ОВК?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Он је био припадник ОВК од јуна до септембра док се рат завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године од јуна до септембра?

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: 1988. да ли је то '88 ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Ја се сад не сећам тачно али када кажем први пут, мислим на почетак рата када је први пут почео рат. Мислим на рат који је вођен '98. године, од јуна до септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања браниоци? Бранилац Перовић? Не. Оптужени Видоје и Вељко Корићанин? Примедбе на превод? Госпођо Хисени захваљујем вам се што сте дошли што сте уложили и напор и стрпљење да поново се сада овде појавите. Можете да идете.

СВЕДОК ФАЗИЛЕ ХИСЕНИ: Све у реду али не знам сад шта ту недостаје, ја сам све рекла на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је. Хвала вам, можете да идете и довиђења. Ми ћемо одјавити видео конференцијску везу. Господо за данас смо завршили. Сутра имамо још три сведока од којих један долази, два са видео линком. Изволте.

АДВ. ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Како ја мењам колегу Брадића да не остане недоречено до краја. Ја морам да ставим примедбу на овакво исказивање сведока Берише дакле, ви морате имати у виду да је он покушао и успео да избегне да да одговор на сва основна питања која смо поставили и из његовог данашњег исказа заправо одбрана није могла да утврди ниједну чињеницу у било ком контексту ранијих његових исказа и да ово сматрате избегавањем сведока да се изјашњава на питања бранилаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим бранилац оптуженог Булатовића адвокат Плазинић Драган ставља примедбу на исказ сведока Хазир Берише на начин евидентиран аудио снимком.

Дакле, сутра рекла сам вам два сведока Сервете Сељманај и Сали Никчи видео линком, Шехрије Баља не знамо још увек, она је позвана овако тражимо је па ћемо видети. Молим вас да се до краја значи сада завршавамо са оштећеним и сведоцима, уздржите од оних питања која нису од значаја за овај поступак а која могу додатно да узнемире сведока који је оштећен односно не сведока већ оштећеног овим делом и наравно да уз све то уважимо и године. Господин Поповић први се јавио. Мада док он стигне могли сте и ви.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Поштована господо, ја се нисам смејао нити у вези женског нечега, ја сам тај који ћу сведочити кога год да знам да је женско малтретирао било на који начин а камоли да га је силовао, или повео и убио. Значи, ја се стварно према њој као жени која је изгубила тако нешто, извињавам. Нисам се смејао томе, него сам се смејао зато што упорно господин адвокат оштећених покушава и тужилац, покушавају да њих доведу да буду тако као да су невинашца да ниједан од њих није припадник ОВК. А ја који сам директни учесник тога знам да је свака кућа барем по једног имала у ОВК. То гарантујем животом. Поштујем сваког борца, он се борио за нешто, идеологију своју, створио освојио је, ја сам изгубио. И то је оно што мене боли и болеће ме док сам жив. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Господин Ђорђевић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па сведоци који су данас саслушавани а поводом сведока кога је предложио тужилац и пуномоћник оштећеног и који су имали право на основно испитивање ја сам као бранилац имао право на унакрсна питања. Значи, унакрсно испитивање. Мислим глупо је да ја сад ту нешто објашњавам. Значи имам право да то питам. Имао сам право на сва питања која питам и без објашњења зашто то питам а могу и да објасним. Ви сте ме опоменули, то је ваше право не знам зашто сте ме опоменули али кажем ваше право. Поступао сам онако како, по овлашћењима која ми закон допушта. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Добро, пошто смо на овај начин завршили

Претрес ће се наставити и сутра са почетком у 09,30 у истој овој судници

Довршено у 14,07

Записничар

Председник већа-судија